... hele kirkens ugeavis

Udfordringen

Søndag den 18. maj 2025 * Uge 21 * * Årgang 53

"Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig."
(Joh. 14, 6)

Praise samler i hundredvis af unge til gospel - nu har de vundet en kulturpris

Side 2

Studenterpræst lader gamle Søren Kierkegaard tale til unge studerende

Side 12-13

Reportage fra Sinajbjerget i Saudi-Arabien med mange bibelske fund

Side 16-17

Et flytbart alter forkynder evangeliet for de indsatte i Jyderup Kvindefængsel

Side 23

Josef Kristensen fik en livstruende sygdom - han er præst og har nu skrevet en bog om sine erfaringer med Gud i sygdommen

Side 3

Hvem er han? Det vakte undren, da den stort set ukendte Robert Francis Prevost blev valgt som den nye pave

Side 9 og 11

Baptistkirken holder Synode i Kulturcenter Vendsyssel

I pinsen, den 6.-9. juni holder Baptistkirken i Danmark Synode 2025 i Sæsing. Man kan tilmelde sig Synode 2025 på hjemmesiden, skriver Baptist.dk.

Selv om prisen er steget lidt, kan man stadig nå at tilmelde sig enten hele synoden eller enkelte dage. Af hensyn til planlægning af forplejningen er sidste frist for tilmelding inkl. mad den 25. maj.

Bodil

Tidligere missionær, præst og formand for I Mesterens Lys, Agnethe Zimino, 80 år

Pastor emeritus Agnethe Zimino, Kastrup, der er tidligere sognepræst på Amager, missionær i Nigeria, bibelskolelærer i Vejen og nuværende formand for I Mesterens Lys, fyldte den 11. maj 80 år.

Agnethe Zimino

Agnethe Zimino voksede op i Nordjylland og blev uddannet lærer. I 1970 rejste hun til Nigeria som missionær for Sudanmissionen. Ni år senere vendte hun tilbage til Danmark og blev lærer på bibelskolen i Vejen.

Siden 1985 har hun været præst på Amager, først i Kastrup Kirke, senere fra 1995-2012 i Korsvejskirken.

Søndagsprædikant

Facebookgruppen KIRKELIV - på Amager skriver i anledning af den runde fødselsdag om "den faste søndagsprædikant, Agnethe Zimino" blandt andet:

"...Agnethe hører efter, hvad folk siger. Der er et altid interesseret glimt i de evigt nysgerrige øjne - nysgerrige som et menneske, der på papiret er langt yngre.

Undertegnede er blandt de mange, der hver søndag læser Agnethes kloge ord - betragtninger om livet, om mennesker, om ord og gerninger - sat ind i et kristent perspektiv, der bringer klarhed over livets mange forhold på en begavet og fængende måde."

I Mesterens Lys og Areopagos

Som sognepræst begyndte Agnethe Zimino at arbejde med de åndeligt søgende, blandt andet gennem I Mesterens Lys og Areopagos.

Hun har været formand for I Mesterens Lys og næstformand i Areopagos og har således været meget engageret i mødet med åndeligt nysgerrige fx på messer som Krop Sind Ånd og Mystikkens Univers.

Bodil

Agnethe Zimino har gennem sit arbejde for I Mesterens Lys og Areopagos mødt mange åndeligt søgende, blandt andet på KropSindÅnd-messer, hvor der har været tilbud om samtaler og forbøn på Areopagos' stand.

Ugens profil: Claus Bækgaard

Erfaren præst bliver ny generalsekretær i FrikirkeNet

Claus Bækgaard bliver ny generalsekretær i FrikirkeNet. Foto: Johan Jao Traasdahl

Den 1. august tiltræder Claus Bækgaard som ny generalsekretær i FrikirkeNet. Han har tidligere været med i bestyrelsen og har mange års erfaring som frikirkepræst. Det skriver FrikirkeNet i en pressemeddelelse.

Claus Bækgaard er p.t. præst i Bykirken i Odense. I første omgang bliver han ansat på halv tid ved siden af præstejobbet i Bykirken, og fra 1. januar 2026 bliver han generalsekretær på fuld tid. Han afløser Mikael Wandt Laursen, som har varetaget opgaven de seneste otte et halvt år.

Et hjertebarn

"FrikirkeNet har altid været et hjertebarn for mig," fastslår Claus Bækgaard, som var med i bestyrelsen for netværket fra etableringen i 2004 og frem til 2019 – en del af tiden som næstformand.

"Jeg tror brændende på visionen om, at vi som kirker kan meget mere sammen end hver for sig, og at vi er kaldet til at være midt i samfundet," siger han.

Denne vision har da også været en integreret del af Claus Bækgaards virke som præst. Både i Roskilde og i Odense har Claus været med til at opbygge et stærkt og tillidsfuldt forhold imellem lokale kirker samt engageret sig i samtaler og samarbejder med både politiske og kulturelle aktører.

Brobygger

Formand for bestyrelsen, Tonny Jacobsen, understreger, at det ikke mindst er disse forhold, som har haft betydning i valget af den nye generalsekretær.

"Folk, som har arbejdet tæt sammen med Claus Bækgaard, beskriver ham som en gudsbenådet netværker, økumenisk tænkende og teamorienteret," siger han.

Tonny Jacobsen fremhæver også en anden styrke hos den nye generalsekretær:

"Han har et stort hjerte for den lokale kirke og kender dens behov og muligheder.

Det er vigtigt for os, at FrikirkeNet altid fastholder forankringen til den lokale kirke og samtidig involverer sig konstruktivt i samfundsdebatterne om, hvordan vi i fællesskab kan gøre Danmark til et bedre sted at leve i – for alle grupper."

Store sko at fylde ud

Claus Bækgaard glæder sig til samarbejdet med både Tonny Jacobsen og den tidligere generalsekretær, der fortsætter som politisk seniorkonsulent for FrikirkeNet.

"Det er med stor ydmyghed, jeg har sagt ja til jobbet. Det er store sko, jeg skal fylde ud, for Mikael Wandt Laursen har gjort en enestående indsats i forhold til at bygge bro til hele samfundet; især den politiske verden.

At han fortsætter som seniorkonsulent for at sikre, at vi fortsat kan nyde godt af disse relationer, er en stor gave, som jeg værdsætter meget."

CV

Claus Bækgaard har været præst i Bykirken i Odense siden sommeren 2019. Før det var han præst i Baptistkirken i Roskilde gennem 17 år, og endnu tidligere var han præst i Allerød Frikirke samt forretningsfører i Baptisternes Børne- & Ungdomsforbund.

Har siddet med som FrikirkeNets repræsentant i styregruppen for "Lad os tale om tro"-projektet, og i perioden 2019-2023 var han en del af Evangelisk Alliances bestyrelse.

Claus Bækgaard bor i Biskorup ved Vollsmose med sin hustru Birgitte, som han har tre voksne børn med.

Bodil

Borgmesterbesøg og kulturpris til Praise

Det unge gospel- og eventkoncept Praise, der samler hundredvis af unge til fest og gospel, har nu også vundet en kulturpris.

12. maj var alle generationer inviteret med til gospelfest i Musikhuset i Aarhus. Foto: Ungpraise

Af Simon Thidemann

Hver anden uge er der Praise i Aarhus. Her samles 5-700 unge mennesker til gospel og begejstring på forskellige lokaliteter rundt i byen. Mandag den 12. maj var det for første gang ikke kun for unge, her var alle generationer inviteret med til festen.

"Vi har erfaret, at vi som team kan lide at gøre nye ting. Det må aldrig blive på rutinen, derfor prøver vi hele tiden nye ting. Det var rigtig fedt at se dem på 50 år med samme begejstring som dem på 18. Sangen connecter på tværs af mennesker, det var ikke kikset eller pinligt, eller hvad man nu kunne forestille sig. Det var bare fedt at gøre det sammen," fortæller Tobias Hørning, der er med til at stå for Praise.

Borgmestergospel

Som en ekstra fjer i hatten dukkede Aarhus' borgmester også op til arrangementet den 12. maj.

"Vi blev kontaktet af nogle af borgmesterens folk, som synes, at det, vi laver, er fedt, og som spurgte, om de måtte prøve at komme på besøg. De ønskede ikke, at det skulle handle om borgmesteren, men ville gerne give os noget opmærksomhed. Det, synes vi, er en stor cadeau. Vi inviterede borgmesteren op på scenen til lidt dans og en uformel hilsen, og den greb han heldigvis. Det var fedt," fortæller Tobias Hørning og tilføjer: "Han havde på forhånd annonceret, at han maks ville være der i 20 minutter, men han endte med at være der en time og give den lige så meget gas som alle andre."

8. maj vandt Praise en pris ved Artbeat Prisen 2025 på Aveny Teateret i København. Foto: Ungpraise

Kulturpris

Apropos fjer i hatten, så vandt Praise den 8. maj en kulturformidlingspris ved Artbeat Prisen 2025 i København. Her fik Praise, der begyndte i sommeren 2024, spire-prisen for gode upcoming initiativer – primært for unge.

"Det er fedt at blive anerkendt. Det er ikke ros, der er målet, men vi er glade for et skulderklap, og så er vi rigtigt glade for at blive nævnt i kulturbranchen og få at vide, at vi har gang i noget unikt. Det er bare endnu et chok over, hvad det er, vi har startet. Al ære til Gud for det, og så er det jo også en pris til deltagerne. Det er, fordi de kommer og laver en fest, at det er blevet til noget," slutter Tobias.

Praise har to events tilbage, inden de kan gå på en velfortjent sommerferie. Til begge events håber de på godt vejr.

Næste gang skal de være på Salling Rooftop, og sidste gang samles de ved Domen i Aarhus, hvor det hele begyndte. Denne gang dog udendørs, da de for længst har sprængt rammerne for, hvad der er plads til i Domen.

Fakta

Praise laver events for unge mennesker og samles om at synge gospel. Formålet er at skabe et mangfoldigt og begejstret fællesskab med fokus på et kærligt menneskesyn. De unge arrangører er kristne, men understreger, at Praise er for alle. Praise findes også i København og Oslo.

Bog til mennesker med livstruende sygdom:

"Helligånden kan skinne gennem sprækkerne i det brudte"

Josef Kristensen, der her ses sammen med hustruen, Elin, fik en livstruende sygdom under et ophold på Cypern. Dermed måtte han tage afsked med sin Martha-rolle og lære at se sig selv i et nyt lys – som et menneske, der havde brug for omsorg og hjælp både fra Gud og mennesker.

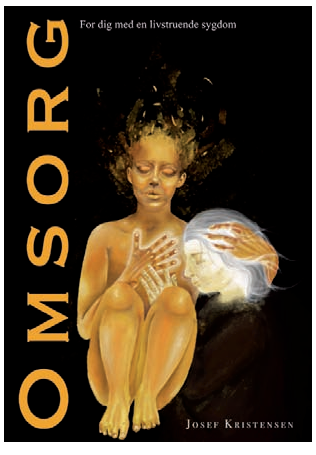
Som præst, socialarbejder og medarbejder i psykiatrien har Josef Kristensen givet omsorg til andre. Da han sidste år blev ramt af livstruende sygdom, måtte han selv lære at tage imod hjælp og omsorg – både fra Gud og mennesker. Den erfaring har han skrevet en bog om.

Af Malene Fenger-Grøndahl

Hjemme hos Josef og Elin Kristensen i Grevinge på Nordvestsjælland hænger et maleri, der forestiller en krukke, som er slået itu og er revnet flere steder. Ud gennem sprækkerne i krukken skinner et stærkt, varmt lys.

Billedet er malet af en kunstner, Josef Kristensen kender, og det er inspireret af en vision, Josef Kristensen havde for et par år siden. Han så for sig, hvordan det brudte, sårede og uperfekte i mennesker ikke kun medførte lidelse og smerte, men også gav mulighed, for at Helligåndens lys kunne skinne igennem det brudte og give håb og mulighed for nyt liv.

"Det var en vision, jeg fik i forbindelse med, at jeg tænkte over det brudte i menneskers liv og brugte en del tid på at tale om det som præst. Jeg har set mange mennesker, hvis liv var præget af brudte relationer, psykisk lidelse, traumer og tab, men jeg har også set Guds omsorg og nærvær i de menneskers liv," siger Josef Kristensen.

Josef Kristensens bog "Omsorg – for dig med en livstruende sygdom" kan bestilles via hjemmesiden omsorgsterapi.dk eller købes i landets boghandlere.

Han har i over 30 år været præst i den internationale frikirke Copenhagen Community Church, som han selv var med til at etablere. Inden da var han lovsangsleder og præst i frikirker i Aalborg og Holstebro. Det meste af sit voksenliv har han givet omsorg, trøst og støtte til andre – som præst og som socialarbejder og medarbejder i psykiatrien.

Han har i en årrække kombineret et deltidsjob som præst med vagter i psykiatrien, og derudover har han og hans kone, Elin, opbygget og været med til at drive to huse på Cypern, House of Mercy, hvor voldsramte kvinder, migrantarbejdere i krise og flygtninge har kunnet søge støtte og sikkerhed. Et projekt, som de har drevet i samarbejde med lokale aktører, herunder den katolske kirke.

En 'Martha' på Cypern

Josef Kristensen er i kirkelige kredse kendt som en initiativrig og dedikeret præst og et menneske, der gerne gik en ekstra mil for andre, som havde brug for hjælp og støtte. Det har også være en væsentlig del af hans selvforståelse; han har set sig selv som en 'Martha', der har haft stor glæde ved at tjene andre mennesker.

Men da han sidste år blev ramt af livstruende sygdom under et ophold på Cypern, måtte han tage afsked med Martha-rollen og lære at se sig selv i et nyt lys – som et menneske, der havde brug for omsorg og hjælp både fra Gud og mennesker.

"Jeg har siden ungdommen opfattet mig som Guds barn og stolet på hans kærlighed, men jeg havde nok ikke for alvor erfaret, hvad det vil sige slet ikke at magte noget selv og derfor være helt forladt på andres hjælp – og på Guds nåde," siger han.

Josef Kristensen har tidligere skrevet bogen "Nærvær når døden banker på", hvor han undersøgte forskellige kulturers opfattelse af efterlivet og videregav nogle af sine erfaringer som præst med at være tæt på døende og deres pårørende. Og nu er han aktuel med endnu en bog "Omsorg – for dig med en livstruende sygdom".

En meget personlig bog, som er skrevet med afsæt i hans erfaringer fra det seneste års tid, siden han en morgen i marts 2024 mærkede en stærk smerte i ryggen.

"Jeg havde indstillet mig på, at det var ved at være slut, og jeg var afklaret med, at sådan måtte det være. Så alt føles som en ekstra gave."

Han var netop stået op og glædede sig til at begynde dagen med en kop kaffe, da han mærkede en skarp smerte i ryggen. Han faldt op på gulvet, næsten ude af stand til at bevæge sig. Heldigvis havde han sin mobiltelefon i lommen og formåede at få ringet til sin kone i Danmark. Herefter fulgte nogle meget dramatiske og kritiske døgn og uger, hvor dagene flød sammen i en tåge af smerte og frustration.

Kun med hjælp fra sin kone og parrets ene datter, som begge tog til Cypern, lykkedes det at få stillet en nogenlunde diagnose, hvorefter Josef Kristensen i fly blev hentet til Danmark, eskorteret af en sygeplejerske fra Rigshospitalet. I Kastrup Lufthavn ventede en ambulance, som kørte ham til akutafdelingen på Holbæk Sygehus.

Smerter, frygt og bøn

Scanningerne viste, at han havde fået et sammenfald i ryggen og en kompressionsfraktur i en ryghvirvel, men hvad konsekvenserne ville blive, var længe uklart.

"Hele forløbet var voldsomt, fordi jeg ikke anede, hvad der ville ske, og om smerterne nogensinde ville fortage sig. Jeg har aldrig tidligere følt mig så magtesløs, fordi jeg har været vant til at være fysisk stærk og selv tage mig af tingene. Det var en helt uvant situation, og jo, jeg var indimellem bange," erkender Josef Kristensen.

Frygten greb ham især en nat, hvor han blev bange for, at han skulle ligge bundet til en seng i resten af sit liv – om det så blev kort eller langt – og han fik en fornemmelse af, hvorfor nogle mennesker kan ønske at afslutte deres liv.

"Heldigvis har det mest nærliggende for mig altid været bønnen, så jeg bad til Gud – som hans barn – og det beroligede mig," siger han.

Især på det første hospital hvor han var indlagt på Cypern, var behandlingen barsk og upersonlig, og han følte sig utryg. I Danmark har han derimod generelt oplevet stor indlevelse, forståelse og omsorg fra det ofte travle personale, både på hospitalerne og i sundhedsvæsnet i øvrigt.

"Jeg kan slet ikke udtrykke min tak tydeligt nok for den omsorg, jeg har mærket – både fra mine nærmeste og fra sundhedspersonalet og i overvældende grad også fra Gud. Det er noget af det, jeg forsøger at beskrive i bogen," siger Josef Kristensen.

"Jeg har aldrig tidligere følt mig så magtesløs, fordi jeg har været vant til at være fysisk stærk og selv tage mig af tingene. Det var en helt uvant situation."

En samtale i et fly

Omsorgen hjalp ham også til at erkende, at hans rolle nu var ændret, og at han ikke længere kunne leve det liv, han tidligere havde gjort – som en aktiv hjælper for andre og med mange rejser og masser af fysisk aktivitet.

"Hvem var jeg, når jeg ikke længere kunne gøre den slags ting? Jeg har prædiket meget om, hvordan vores samfund dyrker et menneskesyn, som sætter præstationer højt og tillægger os værdi efter, hvad vi kan udrette. Jeg har holdt fast i, hvordan kristendommen er en modsigelse af den dagsorden, og jeg har også troet på Guds kærlighed, men jeg har erfaret på en meget dybere måde nu, hvad det vil sige at tage imod den nåde," siger han.

I flyet fra Cypern til Danmark talte han med den sygeplejerske, som skulle sørge for at smertedække ham og få ham sikkert hjem, og han kunne identificere sig med hendes aktive liv, hvor hun rejste rundt i hele verden for at hente danske patienter hjem.

"Jeg fortalte hende, at jeg havde holdt meget af at rejse og arbejde rundt omkring i verden. At jeg godt kunne lide at opleve og lære nye ting. Så sagde hun til mig: 'Du kommer helt sikkert til at opleve noget nyt nu, du ikke har oplevet før'. Det havde hun jo ret i, og selv om det har været en rutsjetur med mange nedture, tænker jeg i dag, at jeg ikke ville have været det seneste år foruden. For Gud har gjort alting nyt for mig," siger han.

Forbøn og undskyldning

Den seneste undersøgelse af hans rygsøjle viser, at dele af knoglen i en af hvirvlerne er eroderet, og knoglerne er så skrøbelige, at lægerne ikke tør operere. Udsigterne er med andre ord ikke lovende.

Men efter at Josef Kristensen i oktober sidste år var med til en konference, hvor en amerikansk prædikant og dennes søn bad for ham, har han stort set ikke mærket smerter. Han kan igen gå og sidde, omend han må hvile sig flere gange dagligt og må have hjælp til mange ting. De hjælpemidler, han har brugt, bl.a. gangstativ, står nu ubrugte hen, og han håber, at han ikke får brug for dem igen.

"Jeg er så taknemlig for de dage, jeg får givet nu. Jeg havde indstillet mig på, at det var ved at være slut, og jeg var afklaret med, at sådan måtte det være. Så alt føles som en ekstra gave," siger han.

Josef Kristensen er taknemlig for det aktive liv, han har levet, men det seneste års tid har givet ham erfaringer, han ikke har givet sig selv mulighed for at få tidligere. Især af omsorgen fra sine nærmeste og nærheden i relationerne til dem.

"Jeg har fået talt med mine børn og sagt undskyld for de ting, jeg havde brug for at bede om tilgivelse for, og mine børn har været så storsindede, at de har tilgivet mig – især at jeg har arbejdet for meget og derfor har været der for lidt for dem," siger han.

Fortsættes på side 7...

KLUMME

Hvordan forholder jeg mig til de grusomheder, der præger verden i dag?

Beretningen om Pinehas er et klassisk eksempel på, hvordan vores personlige reaktioner kan gavne vores efterkommere i generationer. Pinehas levede i de dage, hvor Guds folk var på vej fra Egyptens trældom mod Kanaans land. De oplevede de samme situationer, som vi oplever i dag, de mødte medgang, modgang, glæde og fristelser.

Historien har ikke ændret sig fra dengang, det har mennesket heller ikke. I os mennesker bor desværre en trang til at bevæge sig på grænsen mellem det gode og det onde. Sådan var det også for tusinder af år siden, da tilværelsen ligeledes var truet af krig, død og oprør - også mod Gud.

Pludselig var der nogle, som bevægede sig over grænsen, de lod sig friste af ham, som også i dag forsøger at ødelægge det liv, som vores Himmelske far har planlagt for os. Guds udvalgte folk gav efter for fristelser, som de omboende nationer lokkede med. Til sidst vakte dette Guds vrede i så stor grad, at han befalede landets dommere at henrette de skyldige. Samtidig sendte han en dræbende plage blandt folket. En plage, som alt i alt krævede fireogtyve tusinde dødsofre.

Guds befaling var klar, men hvordan forholdt landets ledere sig til den? Vi læser, at de, i stedet for at gøre som Gud befalede, "sad og græd ved indgangen til Åbenbaringsteltet". Samtidig døde folk i hundredvis, mens umoral og perversitet blomstrede.

Da trådte en mand, ene og alene, i karakter. Det var præsten Pinehas, sønnesøn til Aron! Og, uden tvivl med livet som indsats, adlød han sin Gud og standsede dermed dødsplagen.

Hør, hvad Gud siger om ham: "Præsten Pinehas, søn af Arons søn Eleazar, fik min vrede til at vende sig fra israelitterne, da han midt iblandt dem brændte af lidenskab for mig, så jeg ikke i min lidenskab måtte gøre det af med israelitterne. Sig derfor, at jeg skænker ham min fredspagt. For ham og hans efterkommere skal der være en pagt om evig præstetjeneste, fordi han brændte af lidenskab for sin Gud og skaffede israelitterne soning."

Hvordan reagerer vi på de grusomheder, som præger verden i dag? Deltager vi, lader vi, som om vi ikke ser det, sidder vi og græder - eller "brænder vi af lidenskab for Herren"?

I Ezekiels Bog læser vi disse sørgelige ord: "Jeg søgte iblandt dem efter en retskaffen person, som ville kunne opbygge et forsvar og gå i forbøn for landet, så det ikke skulle ødelægges, men jeg fandt ingen."

Også i dag spejder Guds øjne ud over jorden, og han er parat til at vise sin styrke og hjælpe dem, som helhjertet er med ham.

Hvad ser han hos dig og mig? En brændende og ivrig Pinehas, en grædende ældste, eller finder han ingen?

Lad os være årvågne og brændende for Himmelens, vores medmenneskers, vores egen og vores efterkommeres skyld.

Af Jenis av Rana
Færøsk læge og politiker.

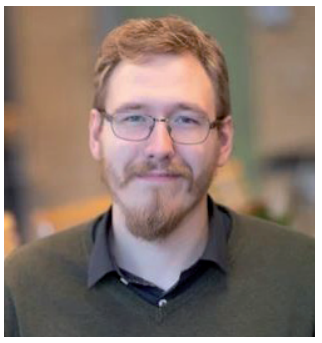
Nyt "søndags-fællesskab" på vej i Maribo

To familier starter i dag "Maribo Søndagsfællesskab" med det første af to intromøder i missionshuset Eben Ezer.

Missionshuset Eben Ezer på Museumsgade 15 skal danne rammen om det nye søndagsfællesskab.

To unge familier fra lokalområdet har den 4. maj husstandsomdelt ca. 1.000 løbesedler for at invitere lokale borgere med til et nyt luthersk søndagsfællesskab i Maribo. I første omgang holdes der intromøder den 18. maj og 1. juni i Museumsgade 15 fra kl. 13.00.

Mikkel Runason Simonsen er familiefar, matematiker og forsker.

De to familier, hhv. Simonsen og Søtbæk, har også lavet en lille video om projektet samt en facebookside og en hjemmeside.

Udfordringen har bedt de to familiefædre, som begge hedder Mikkel til fornavn, om at fortælle mere om projektet.

Hvorfor vil I starte et nyt luthersk fællesskab i Maribo? Er der ikke i forvejen gode kirker og præster i området?

Mikkel Runason Simonsen: "Vi laver bestemt ikke dette projekt som en kritik af nogle individuelle præster og bestemt heller ikke som en kritik af præsterne fra sognene i og omkring Maribo. Derimod kommer projektet af en mere generel kritik af folkekirken som institution, fordi den i de senere år er skredet langt ud af en tangent.

Vi er kommet til det punkt, hvor mange bibeltro kristne ser sig enige i folkekirkens bekendelsesgrundlag, men er blevet fremmedgjorte af udviklingen, så de ikke længere føler, at de hører hjemme i folkekirken. Vores projekt er netop at lave et hjem til sådanne "hjemløse" kristne i og omkring Maribo."

Forsker i blodkræft

Hvem er de to gange "Mikkel" bag projektet?

Mikkel Runason Simonsen: "Jeg er 26 år gammel, blev gift i 2020 med min dejlige kone, som jeg efterfølgende har købt hus og fået to børn med på henholdsvis et og tre år.

Jeg er vokset op i en kristen familie med en mor, der selv voksede op i det indremissionske Vestjylland i sin tid. Min familie og jeg kommer fra Nordjylland og er tilflyttere på Lolland, hvor vi har hus i den største by, Nakskov.

Jeg er uddannet matematiker fra Aalborg Universitet i 2022 og har sidenhen arbejdet med forskning i blodkræft ved hæmatologisk afdeling på Aalborg Universitetshospital, hvor jeg stadigvæk arbejder, bare fra mit hjemmekontor.

Siden vores første barn i 2021 har vi meget aktivt søgt med lys og lygte efter gode kristne fællesskaber, som jeg med god samvittighed kunne tage min familie med i. Men jeg har desværre oplevet, at når man søger udenfor folkekirken, så ender man ofte i kristne miljøer, hvor vi ikke er enige i bekendelsesgrundlaget, eller der er tale om menigheder uden præster, osv.

Det blev altså klart for os, at hvis vi skulle have et fællesskab uden for folkekirken på Midt- og Vestlolland, som stod klart og tydeligt på den evangelisk-lutherske tro, så blev vi nødt til at etablere noget selv."

Indremissionær, landmand og teolog

"Bag projektet står også Mikkel Søtbæk, der er 29 år, uddannet cand.theol. ved Københavns Universitet. Til daglig arbejder han som missionær ved Indre Mission på Lolland, Falster og Syd Sjælland.

Han arbejder desuden som fritidslandmand og bor på en gård på Midtlolland sammen med sin kone og fire børn.

Også Mikkel Søtbæk har følt et særligt kald og har en særlig kærlighed til Lolland, hvor han har boet de sidste ti år.

Mikkel Søtbæk og jeg har begge et stærkt ønske om at virke klart og tydeligt for evangeliet midt i Maribo, hvilket har fået os til at igangsætte projektet. Det er vores håb og bøn, at dette må virke til opbyggelse og velsignelse for Maribo og hele Lolland.

Et bibelord, der er kommet til os adskillige gange i forskellige variationer igennem hele opstarten af fællesskabet er:

"Hvis ikke Herren bygger huset, arbejder bygmestrene forgæves."

Det er ligesom blevet vores interne motto i processen," fortæller Mikkel Runason Simonsen.

Mikkel Erik Keis Søtbæk, familiefar, landmand, missionær og teolog, var med til at husstandsomdele ca. 1.000 løbesedler om det nye projekt.

"Projektet [udspringer] af en mere generel kritik af folkekirken som institution, fordi den i de senere år er skredet langt ud af en tangent."

Mikkel Runason Simonsen

Intromøder

Alle interesserede indbydes til introduktionsmøderne henholdsvis den 18. maj og 1. juni.

De to introduktionsmøder starter kl. 13.00 og inkluderer ca. 20-30 minutters oplæg efterfulgt af fællesspisning, socialisering og leg for børnene, så tag hele familien med, opfordrer Mikkel og Mikkel.

Emnerne for oplæggene omhandler hhv. fællesskabets lutherske/folkekirkelige trosgrundlag, og hvorfor initiativtagerne vurderer, at det er relevant at starte et nyt trosfællesskab udenfor folkekirken.

Efter introduktionsmøderne påbegyndes de faste søndagsfejringer i alle ulige uger, startende den 8. juni, under ledelse af fællesskabets teolog. Det bliver meget sociale søndagsmøder, hvor man som udgangspunkt vil synge fra salmebogen med klaverledsagelse. Målet er på sigt at få ordineret en præst og blive en rigtig menighed, slutter Mikkel Runason Simonsen.

Bodil

Guds vanvid

'Guds vanvid' er en medrivende og livsforvandlende fortælling om tro, udlevet under de mest umulige omstændigheder.

Bogen forener Ripken-familiens beretning med historier fra hundreder af andre troshelte. Den demonstrerer Guds magt og herlighed i enhver sammenhæng og udfordring og under enhver slags modstand.

Af Nik Ripken.
348 sider. 198 kr.
Forlag: Open Doors

HOSIANNA.DK - TLF.: 7456 2202

Håb kræver handling

På Kirkernes Folkemøde sætter en biskop i folkekirken, en kardinal i Den Katolske Kirke og generalsekretæren i FrikirkeNet hinanden stævne for at drøfte, hvordan kirken kan bringe håb ind i en verden, der kan virke håbløs.

Alle gudstjenester, koncerter, foredrag, samtaler og andre arrangementer på Kirkernes Folkemøde har brobygning over forskelligheder som mål. Der er meget håb i det fælleskirkelige. Foto: Julie Fischer

Af René Høeg, Himmelske Dage

Det kan ved første indskydelse synes så enkelt, at kirken skal bringe håb til mennesker. Men ved nærmere eftertanke melder de mange spørgsmål sig. For hvad vil det egentlig sige at bringe håb til andre. Er det ved ord, bøn eller handling? Og de tre ledere er ikke helt enige.

Netop afdøde Pave Frans sagde, "håb skuffer ikke". Så langt så godt. Kardinal Mario Grech, som af nogle blev nævnt som en mulig ny pave, siger til Himmelske Dage, at et kristent menneske aldrig kan være ligeglad med et andet menneskes kampe og lidelser. Mødet med Kristus åbner hjertet for en ægte forbindelse til andre. Håbet ligger blandt andet i at lytte til Ordet og til det andet menneske.

Lytning er, ifølge Grech, ikke bare en praktisk og funktionel handling. Den har teologisk og kirkelig betydning, når den forstås som en invitation til at tage imod Jesu gerning, som ofte bestod i at lytte. Det forvandler relationer mellem mennesker og folkeslag.

En kirke, der virkelig lytter, er en kirke, som "samaritaniserer". Den byder først og fremmest velkommen, helbreder sår, giver støtte og håb, før den dømmer eller underviser. Og som Pave Frans skrev det i værket Fratelli Tutti, Kærligheden spørger ikke, om den sårede bror er herfra eller derfra. Kærlighed smadrer de kæder, der isolerer og deler.

Der skal mere end lyttende ører til

I Viborg sidder tidligere generalsekretær for Folkekirkens Nødhjælp, nuværende biskop og generalsekretær for Det Lutherske Verdensforbund, Henrik Stubkjær. Han har set megen nød, ødelæggelse og uretfærdighed i verden. Han kalder på handling. Både nationalt og internationalt forsømmer kirkens folk at tale med hinanden om, hvordan en teologi kan lyde og en kirke virke i en tid med voldsomme krige og splittelser.

"Vi har sovet i timen. Siden Anden Verdenskrig har vi et langt stykke hen ad vejen glemt at forholde os til, hvordan vi vil være kirke i en polariseret verden med voldsomme krige og folk, der undertrykkes."

Stubkjær ser gerne kirker tage aktivt stilling, også ved at sige fjender imod.

"Vi kan ikke nøjes med fine ord og græde over verdens ulyksaligheder. Den enkelte skal turde at gå op imod. Mange taler om fred, men skal eksempelvis palæstinenserne bare overgive sig? Eller ukrainerne? Er der noget håb i det på længere sigt?

"Jeg mener, at vi skal have fuld fokus på humanitær hjælp, tage os en teologisk refleksion over, hvordan vi kan være fredsskabere (peace makers) og i øvrigt fastholde, at menneskerettighederne flugter godt med kristne værdier. Og det giver os nogle vigtige opgaver at tage på os."

Gråd og tårer forpligter

Mikael Wandt Laursen, generalsekretær i FrikirkeNet, kommer sine to samtalepartnere i møde, og pointerer, at menneskets skabthed i Guds billede ikke kan gentages ofte nok. Vi har ånden tilfælles. Vi skal leve af Guds ord, også selvom mennesker ofte forsøger at undgå det i målet på at opnå egne mål, der skaber splittelse. Tænk bare på Babelstårnsfortællingen. Derfor skal kirken huske sit kald. Kaldet til brobygning. Om end det er svært.

"Israel er Guds udvalgte folk. Det står jeg ved. Men taler vi eksempelvis om de voldsomme begivenheder i Det Hellige Land, så er det vores pligt som kirke at sætte os ned sammen med de grædende, uanset hvilken side de befinder sig på. Vi har pligt til at gå ind i det andet menneskes sorg og smerte.

Vi skal turde græde med de grædende. Gråd er nemlig aldrig passivt. Det er at træde ind i egen og andres smerte og forholde sig til den. Det er noget andet end de knyttede næver."

Himmelske Dage sætter rammen for samtaler

I disse dage, hvor Den Katolske Kirke netop har valgt en ny pave, er det værd at hæfte sig ved, at et af de præfixer, der bruges om paven er Pontifex Maximus. Det betyder brobygger – mellem mennesker og historien.

Alle gudstjenester, koncerter, foredrag, samtaler og andre arrangementer på Kirkernes Folkemøde har netop brobygning over forskelligheder som mål. Der er meget håb i det fælleskirkelige. Fællesskabet om gudsskabthed og kaldelsen til at være kirke for og med hinanden.

Se det samlede program på www.himmelskedage.dk/program - hvor du også finder samtalen mellem Kardinal Mario Grech, biskop Henrik Stubkjær og generalsekretær Mikael Wandt Laursen den 30. maj klokken 14.00.

Ny salme til Himmelske Dage om håb på vejen

Nogen nyt er på vej. På vejen, hvor vi går sammen. Der opstår noget håbefuldt imellem mennesker, når vi mødes med, "Og se, jeg gør alting nyt." Nogenlunde det var opdraget til sangskriver, komponist og højskolelærer Marianne Søgaards salme til Himmelske Dage 2025.

Af Hanne Jul Jakobsen

Når Danmarks bredeste og største kirkeevent løber af stablen 29. maj til 1. juni 2025 i Silkeborg, er der skabt nye ord og toner om kristenhedens fællesgods, håbet. Kristus. Ordet, der gør levende og skaber håb i den enkelte. Marianne Søgaard har skrevet både tekst og melodi til salmen 'Håbet er levende', skrevet specielt til Himmelske Dage.

Salmen er skrevet over Lukasevangeliets kapitel 24, vers 13-53, der indeholder både beretningen om vandringen til Emmaus, fortællingen om den opstandne Jesus og disciplene samt teksten til Kristi Himmelfart. Tekster, der tilsammen rummer centrale temaer som følgeskab, nadver, tro, opstandelse, håb, velsignelse og sendelse.

Vi synger om erfaringen af, at man taler godt sammen, når man går sammen. Menneskesønnen bliver til menneskevarmen, der følges med os, som han fulgtes med disciplene på vej til Emmaus. På livsvejen, når vi slår følge et stykke med hinanden. Og med Kristus kan vi dele det, der er svært at forstå, og sætte ord på det, der er svært at tro. Måske er det derfor, vi fejrer gudstjeneste – fordi vi bliver ved med at have brug for at dele troen og sætte ord på det svære?

Vi synger om erfaringen af, at det er godt at sidde rundt om et veldækket bord med venner. Som Jesus delte brød og vin med disciplene, sådan sendes nadveren fra hænder til hænder gennem generationer, rundt om nadverbordet i enhver kirke over hele jorden. Vi får et stykke brød og et glas vin og får en smag af det, der kun kan gribes i tro. Nadverens sakramente mætter ikke fornuften, men hjertets længsel. Som disciplene i Emmaus, der efterrationaliserende udbrød: "Brændte vores hjerter ikke i os?" Hjertet forstår mere, end man skulle tro.

Vi synger om erfaringen af, at vi indimellem er blinde for de mirakler, der sker. Som disciplene på vej til Emmaus, der gik i deres egen verden og derfor ikke så, at den opstandne Kristus gik ved siden af dem. Som når vi stirrer os blinde på gamle, døde tekster og mister sansen for og troen på, at Kristus skriver sig ind i vores liv hele tiden – som opløftende ord, som lys, som nye toner, som levende virkelighed.

Vi synger om erfaringen af det løfterige i at blive kaldt på og set. Som disciplene, der blev velsignet i det øjeblik, Kristus fór til himmels. Som den velsignelse, vi lever under – den, der gør alting nyt, og sender os som opstandelsesvidner. Som ord og salmer, der ikke blot klinger som genlyd mellem døde kirkemure, men som lever i levende stene.

1. lyden af fodtrin, gruset der knitrer, menneskevarmen fra én ved din side
taler og lytter, følges et stykke ad vejen
deler det, som er så svært at forstå med sin fornuft
at håbet er ude af graven
at håbet er ude at vandre
at håbet er levende, lyslevende

2. duften ved bordet, lyset i stagen, fade der sendes fra hænder til hænder, brødet der brydes, vinen der skænkes i glasset
smager det, som kun kan gribes i tro, hjerter forstår
at håbet er ude af graven...

3. synet er sløret, øjnene dugges, tør vi mon tro, at vi ser et mirakel?
Det, som står skrevet, skrives på ny hele tiden
Ordet lever, lyser, vandrer omkring, synger i os
at håbet er ude af graven...

4. stemmen der kalder, ånden der vågner
salmer der klinger i levende stene
hænderne lyser, favnen er åben og gløder
løfter blikket mod dit ansigt og ser: alting er nyt
for håbet er ude af graven
for håbet er ude at vandre
for håbet er levende, lyslevende

Af Marianne Søgaard

Himmelske Dage – Kirkernes Folkemøde finder sted i Silkeborg i Kristi himmelfartsdagene, 29. maj til 01. juni 2025.

Salmen kan læses og synges på www.himmelskedage.dk/salme

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

LEDERARTIKEL

Gør som Casper - fortæl om Jesus

Der er en strømning i tiden, hvor en bølge af unge mennesker i den vestlige del af verden, særligt unge mænd, strømmer ind i kirkerne. Samtidig er salget af bibler eksploderet i flere vestlige lande. Der er helt åbenlyst en åndelig søgning mod Gud og kirken.

Mennesker har altid søgt efter svar, men i mange år har det været et no-go for de fleste at søge svaret i kirken – men lige nu ser der altså ud til virkelig at ske noget nyt. Der er også undersøgelser i Danmark, der viser den samme tendens. Unge vil gerne tale om tro.

Det er dejligt – og forhåbentlig er det ikke bare en del af hele den nationalistiske strømning, hvor folk søger efter klassiske og maskuline værdier og vil misbruge kirken i den sammenhæng. Forhåbentlig er det en ægte søgen og længsel efter svaret på selve meningen med det hele. For det svar kan kirken give. Den længsel kan Jesus opfylde.

I den forbindelse går en mand som Casper Christensen et vigtigt ærinde lige i øjeblikket med interviews og et spændende program på TV2. Han tør rent faktisk tale om Jesus. Ikke bare kristendom og gode værdier. Og han påpeger også, hvor kritisk folk reagerer, når han snakker om Jesus. Han har fået langt mere kritik for at fortælle om Jesus, end han har fået for al det druk, stoffer og utroskab, han tidligere har begivet sig af med, fortæller han.

I takt med, at det er blevet mere acceptabelt at tale om Gud og om at tro, er det desværre også i mange versioner blevet den helt ufarlige version af kristendommen, man taler om. Det, som den almindelige dansker ikke er bange for. Og dermed ikke så meget om Jesus.

Jeg er oprigtigt glad langt ind i sjælen over den nye tendens også i de situationer, hvor det "bare" handler om etik og kristne værdier, det er både værdifuldt og meningsfuldt, men jeg håber, at der er mange, der tør lade sig inspirere af Casper Christensen og tage den nye åbenhed skridtet videre og også tale åbent om Jesus.

Det kan man gøre på helt utroligt mange måder – og det er ikke et succeskriterie i sig selv at gøre det på en måde, så folk bliver mest muligt forargede eller forundrede. Succeskriteriet må være, at modtageren får de bedst mulige betingelser for at høre og forstå budskabet, og det tror jeg lykkes bedst, hvis man gør sig umage med at dele sin tro ærligt, kærligt og oprigtigt.

Simon Thidemann
Ansvarshavende redaktør

UGENS PRÆDIKEN

Af Peter Holmsgaard
Prædikant

Helligånden gør Jesus virkelig

Jesus siger i dagens tekst at det er det bedste for disciplene, at han går bort, så Helligånden kan komme til os. Helligånden skal tage alt, hvad Faderen har og forkynde det, tale det og formidle det til os. Jesus kunne, da han gik på jorden, kun gøre det, han så sin Far i Himlen gøre. Det var Helligånden, der gjorde Jesus i stand til at se, hvad hans far gjorde. Jesus levede i fuldstændig afhængighed af den Hellige Ånd, mens han gik på jorden, og det samme er vi kaldet til. Et eneste ord, som Helligånden gør levende, kan bogstavelig talt vende fuldstændigt op og ned på et menneskes liv og gøre det umulige muligt.

Guds kraft i Zambia

Jeg sad i september 2001 i Zambia i et klasseværelse efter at have forkyndt Guds ord en søndag formiddag. En mand, der var blind på det ene øje, ønskede forbøn. Jeg var ærlig talt lidt intimideret af mandens tilstand, men begyndte at bede i tunger og åbne mig op for Helligånden. Som jeg bad, blev jeg mindet om skriftstedet fra Lukas 10,19: "Jeg har givet jer magt til at træde på slanger og skorpioner og magt over hele fjendens styrke, og ingen skal krumme så meget som et hår på jeres hoved."

I alt mit fantastiske trosmod var mit spørgsmål til Gud: "gad vide, om det her virker?" Jeg blev ved med at bede lidt mere, indtil det gik op for mig, at den eneste måde, jeg nogensinde ville finde ud af, om det virkede, var ved at handle på det. Så på mit bedste skoleengelsk sagde jeg følgende for at prøve at handle på det skriftsted, jeg mente, Helligånden gjorde levende på indersiden af mig: "blindness I trample upon you in the name of Jesus".

Det næste, der skete for øjnene af mig, er lidt svært at forklare, men den blinde mand, der sad på stolen cirka én meter væk fra mig, blev af en usynlig kraft løftet op af sin stol, fløj to meter gennem luften, landede på gulvet, lå og rystede i ca. 30 minutter under Guds kraft, hvorefter han rejste sig op og kunne se på det øje, der før var blindt! Og den eneste, der rørte ved ham, var Guds Hellige Ånd!

Det græske ord her for erkendelse er ikke en intellektuel, rationel eller logisk erkendelse, men en erkendelse, der kommer gennem en konkret, håndgribelig og personlig erfaring.

Erkendelse gennem erfaring

Evigt liv er ikke reserveret til engang, når vi skal dø, men er "al Himlens åndelige velsignelse" (Efeserbrevet 1,3) i Kristus Jesus, som bliver forløst i vores liv gennem Helligånden. Kristendom er ikke en religion eller et dogme, men en kontinuerlig, konkret, håndgribelig og personlig erfaring af Jesus Kristus gennem Helligånden.

2. Peter 1,3 fortæller os, at alt, hvad vi har brug for i hele vores liv, har vi fået gennem "erkendelsen af ham, der kaldte os", altså Jesus Kristus. Det græske ord her for erkendelse er ikke en intellektuel, rationel eller logisk erkendelse, men en erkendelse, der kommer gennem en konkret, håndgribelig og personlig erfaring. Den absolut eneste måde at få en konkret, håndgribelig og personlig erfaring af Jesus Kristus er gennem Helligånden. Det er ham, der skal og vil herliggøre Jesus.

Helligånden vejleder om Guds vilje

Som Guds folk i Danmark er det både vores pligt, men også vores fantastiske privilegie, at erfare Jesus Kristus gennem Helligånden så meget som overhovedet muligt i vores egne liv, så det flyder over og berører verden omkring os.

Efeserbrevet kapitel 5, 17-18 siger: "vær derfor ikke tåbelige, men forstå, hvad der er Herrens vilje. Drik jer ikke fulde i vin…, men lad jer fylde af Ånden". Hvordan skal vi kunne forstå Guds vilje, hvis ikke Helligånden vejleder os? Hvordan skal vi kunne forstå Guds Ord, hvis ikke Helligånden går det levende for os?

Det græske ord for at "lade sig fylde af Ånden" betyder at fortsætte med at lade sig fylde af Ånden igen og igen og igen. Det er ikke Helligånden, der sætter en begrænsning på, hvor meget vi kan blive fyldt af ham. "Gud giver Ånden uden mål", altså uden begrænsning, som der står i Johannes 3, 34. Han beder i dag sit folk i Danmark både kollektivt og individuelt om lov til at give os endnu mere af sin fylde, kraft, kærlighed, visdom, åbenbaring, forsørgelse og autoritet, end han nogensinde har gjort før. Men vi må "lade os fylde af Ånden".

I Johannes 3,27 står der, at "et menneske kan ikke tage noget som helst uden at have fået det givet fra Himlen". Og den eneste måde, vi kan modtage noget fra Himlen på, er gennem Helligånden.

Guds rige er kraft

Det absolut eneste, vi kan give videre til en verden, der bliver mere og mere brudt, er vores egen personlige erfaring af Jesus Kristus. Tiden for tomme floskler og fraser er ovre! Guds rige består ikke i ord, men i kraft.

Danskerne ønsker mere end nogensinde før at vide, om Jesus virkelig har magten, kraften og autoriteten til at møde dem i deres brudthed, deres smerte, deres afmagt og deres håbløshed. Johannes første brev kapitel 1, 1-3 siger, at det "vi har hørt, som vi har set med vore egne øjne, som vi betragtede og vore hænder rørte ved" er det, vi giver videre.

Det, vi konkret personligt med vores sanser har erfaret. Vi må selv vedvarende erfare kraften i evangeliet, kraften i Jesu navn, i hans død og opstandelse. Det er det, Johannes siger i sit første brev. Og den eneste måde, det kan lade sig gøre på, er gennem Helligånden.

Lad ham fylde dig med sin Ånd

Hvordan skal vi kunne give Jesus videre, hvis vi ikke selv har mødt ham?

Gud siger i Esajas 44, 3: "For jeg udgyder vand over den tørstige jord", han udgyder sin Helligånd over mennesker, der er tørstige efter at blive fyldt på ny. Mennesker, der er desperate efter at blive fyldt igen. Er du tørstig? Længes du efter endnu mere af Helligånden? Så ønsker han at fylde dig lige nu. Lad os bede sammen:

Helligånd kom og fyld os igen! Stræk din hånd ud til tegn, undere og mirakler i Jesu navn! Vi tager imod en endnu større fylde af dig end nogensinde før. Må din vilje ske som i Himlen, således også på jorden. Må din fylde, dit liv og dit nærvær fjerne enhver indre og ydre begrænsning i vores liv, så vi kan tjene dig i Ånd og kraft.

I Jesu navn, Amen

Udfordringen

Udfordringen er en **selvejende** fælleskirkelig ugeavis med stof fra både **frikirker og folkekirken.** Avisen finansieres af abonnementer og annoncer og er **uafhængig** af såvel kirker som organisationer. - 2025: Årgang 53. Medlem af avisernes organisation Danske Medier. ISSN nr. 0902-5693

Tlf: 74 56 22 02. Postadresse:
Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.
Redaktion@udfordringen.dk
Simon Thidemann (ansv.hav.), Lisbeth Thomsen, Bodil Lanting, Eilis Jokszies, Lisbeth Jepsen, Kirsten Krog m.fl.
Korrektur: Ingolf Becker.
Panelredaktører: Anne Manning-Pedersen, Filip Smidt og Poul Henning Krog.
Ung@udfordringen.dk: Henrik Engedal
Annoncer@udfordringen.dk:
Erik Damm og Lisbeth Thomsen
Abonnement@udfordringen.dk
Troels Hertzum
Bogsalg@udfordringen.dk
Bogholderi@udfordringen.dk
Henriette Pallesen
Hjemmesider: udfordringen.dk
hosianna.dk (bøger, musik, film)
udf.nu (for unge).
Revision: Redmark, Århus.
Tryk: Jysk Fynske Medier.
Medl. af Danske Medier. ISSN 0902-5693
DMO oplagskontrol for 2024: 4.727

Prædikentekst: Joh. 16, 5-16

Talsmandens gerning

Jesus sagde: »Nu går jeg til ham, som har sendt mig, og ingen af jer spørger mig: Hvor går du hen? Men fordi jeg har talt sådan til jer, er jeres hjerte fyldt af sorg.

Men jeg siger jer sandheden: Det er det bedste for jer, at jeg går bort. For går jeg ikke bort, vil Talsmanden ikke komme til jer; men når jeg går herfra, vil jeg sende ham til jer. Og når han kommer, skal han overbevise verden om synd og om retfærdighed og om dom.

Om synd: at de ikke tror på mig; om retfærdighed: at jeg går til Faderen, og I ser mig ikke længere; om dom: at denne verdens fyrste er dømt.

Jeg har endnu meget at sige jer, men det kan I ikke bære nu. Men når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer.

Han skal herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer. Alt, hvad Faderen har, er mit; derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde det for jer.«

Bibeltekst bringes med tilladelse fra Det Danske Bibelselskab og er fra den autoriserede oversættelse af Bibelen fra 1992. © Det Danske Bibelselskab 1992.

Af Carsten Fonsdal Mikkelsen,
missionær og journalist i Kirkjuliga Heimamissiónin, Færøerne

Gudløs selvtillid

I stedet for konfirmation vælger nogle unge en såkaldt selvfirmation, men dermed risikerer de at blive små guder i deres eget univers. I den kristne konfirmation lærer vi derimod, at vi mennesker er sat i en relation til Gud og til næsten, skriver kronikøren.

I Danmark vælger stadigt færre unge at blive konfirmeret i kirken. I hovedstadsområdet er det nu under halvdelen. Det baner vejen for nye overgangsritualer. Ét af de nyeste er selvfirmation – en sekulær ceremoni, hvor unge "bekræfter troen på sig selv i stedet for Gud" (TV2.dk).

Konceptet er skabt af coach Elisabeth Sofie Olsen, som mener, at unge "fortjener at blive klædt bedre på til voksenlivet og få lov til at markere overgangen fra barn til ung, uden at det skal handle om Gud". I stedet for trosbekendelsen læser deltagerne deres eget manifest op – deres "egen trosbekendelse. Ikke til Gud, men til sig selv", som Olsen udtrykker det.

Det lyder stærkt og selvstyrkende. Men bag den moderne overflade gemmer sig en bekymrende tendens: Trangen til at sætte individet i centrum og gøre det til normgivende autoritet – også i livets store overgange.

Her på Færøerne står konfirmationen stadig stærkt. Det glæder mig. For netop i mødet mellem et fællesskab og en tro, der rækker ud over individet, ligger en værdi, vi ikke bør opgive.

Den flydende sandhed og den skrøbelige selvværdi

Selvfirmationen bygger på ideen om, at vi skal finde styrken i os selv. Men når vores værdi afhænger af, hvad vi føler og tænker om os selv, bliver fundamentet skrøbeligt. Følelser skifter. Selvopfattelsen vakler. Og livet rammer os uundgåeligt.

I stedet for én fælles sandhed får vi mange – formet af personlige oplevelser og individuelle følelser. Det kan lyde frisættende, men skaber i praksis forvirring. Når sandhed kun findes i det enkelte menneske, bliver selv nære relationer ustabile. Alt skal forhandles. Intet er fast.

Unge efterlades alene med opgaven: De skal selv finde mening, forme deres identitet og skabe deres værdi. Men den bekræftelse, man finder i sig selv, er aldrig stærkere end ens egne følelser. Derfor vil selvfirmation – hvor godt ment det end er – efterlade de unge sårbare og alene.

Den kristne konfirmation: at få sin værdi givet

Den kristne konfirmation bygger på en helt anden grundtanke. Her lærer unge, at deres værdi ikke afhænger af dem selv – hverken deres tanker, følelser, handlinger eller præstationer. De lærer, at de er skabt og elsket af Gud, og at deres værdi er absolut og uforanderlig – givet i skabelsen, bekræftet i dåben og båret af Guds kærlighed.

Selvfirmation bygger på ideen om, at vi skal finde styrken i os selv. Men når vores værdi afhænger af, hvad vi føler og tænker om os selv, bliver fundamentet skrøbeligt. Følelser skifter. Selvopfattelsen vakler. Og livet rammer os uundgåeligt.

Det kristne menneskesyn retter ikke blikket indad, men opad og udad. Ikke for at ignorere det indre liv, men for at sætte det i en større sammenhæng. Man lærer som konfirmand, at man er elsket, også når man ikke kan elske sig selv. At man er værdifuld, også når man ikke føler sig nyttig. Man lærer, at man ikke står alene, men er sat i relation – til Gud og til næsten.

Og netop relationerne er helt afgørende. Kristendommens centrum – det dobbelte kærlighedsbud – kalder os til at elske Gud og elske vores næste som os selv. Det indebærer også, at vi tager imod os selv som dem, vi er skabt til at være, og lader Gud realisere os som hans elskede børn i Kristus – børn, der går ad de veje, han har lagt til rette for hver af os.

Når vi ikke skal finde os selv

Når vi lærer at finde vores værdi i noget, der er større end mennesker og rækker ud over selvet, begynder en anden bevægelse: ikke ind i os selv, men ud mod Gud – og videre ud mod vores medmennesker. For i Gud møder vi den kærlighed, der ikke veksler med stemninger eller præstationer.

Og netop fordi Gud er kærlighed, bliver det at modtage hans kærlighed forudsætningen for at kunne elske andre. Ikke i kraft af vores vilje eller styrke, men fordi vi først selv er blevet elsket.

Hvad giver vi de unge?

Når vi tilbyder unge et ritual, hvor de selv skal formulere deres sandhed og bekræfte sig selv, risikerer vi at gøre dem til små guder i deres eget univers – alene med et ansvar, de ikke har bedt om. Vi lærer dem at søge indad, når de har allermest brug for noget at se op til og holde fast i. Vi giver dem en fest og et manifest, men ikke nødvendigvis en ramme, der rækker længere end deres næste følelse.

I kristendommen lærer man, at livet er større end én selv – og at det er godt. Man er ikke sit eget projekt, men en del af noget evigt.

I kristendommen lærer man, at livet er større end én selv – og at det er godt. Man er ikke sit eget projekt, men en del af noget evigt. Den ægte og sande fred findes ikke i at bekræfte sig selv, men i at turde miste sig selv – og finde livet i noget større. Ikke ved at kæmpe imod sig selv, men ved at lade Gud bære det, vi ikke kan.

Måske længes de unge i virkeligheden ikke efter at høre, at de skal finde sig selv – men efter at få at vide, at de allerede er fundet.

At de er skabt, elsket og kendt helt ind i det, de ikke selv forstår.

Og at deres liv har værdi, ikke fordi de selv har indset det, men fordi Gud har sagt det først.

Fortsat fra side 3...

Gud holder sig ikke for næsen

I bogen beskriver Josef Kristensen, hvordan livstruende sygdom er en krise for både den syge og de pårørende, og at krisen – trods sorg og frygt – eller til dels på grund af de svære følelser – kan blive en mulighed for at uddybe eller forsone relationer. Det kan også blive en mulighed for at lære Gud bedre at kende.

"For over 30 år siden mødte jeg en engelsk prædikant, som fik mig til at forstå, hvor radikal Guds nåde er. Den forståelse fik jeg uddybet under to års studier i reformert teologi i England. Jeg plejer at opsummere mit gudsbillede på den måde, at på den værste mandag, hvor alting er gået galt, og jeg har svaret min kone vredt og sparket til hunden, elsker Gud mig maksimalt, og hans nåde leder mig til at vende om og gøre det godt igen," siger han.

Frelsen er med andre ord en gave, som kan udvirke, at man er i stand til at gøre gode gerninger, man ikke kan fremtvinge af egen vilje, mener Josef Kristensen. Og selvom han har haft denne forståelse i mange år, er den blevet skærpet under hans sygdomsforløb.

"Jeg er blevet mere tryg i, at Gud ikke alene inviterer os ind i sit nærvær, men også omfavner os – uden at være nødt til at holde sig for næsen. Han bliver ikke snavset af at favne os; vi bliver rene," siger han.

Perioden med sygdom har skærpet Josef Kristensen blik for, hvor meget lidelse der findes selv i et materielt rigt samfund som det danske.

"Det rører mit hjerte at se og tænke på de mange mennesker, der lider psykisk og fysisk, og jeg ville ønske, at de kunne mærke den lindring, som erfaringen af Guds ufattelige kærlighed kan give. Det er, som om jeg bedre kan mærke, hvordan Jesus føler med alle os stakkels mennesker, når han ser os lide. Han kender alle lidelsens dybder, intet er fremmed for ham," siger han.

Og han mener, at lidelsen kan gøre os mennesker i stand til at se med større kærlighed på hinanden.

"Smerten og lidelsen er ikke nødvendigvis vores fjende, selvom de fleste af os nok ser sådan på det. For lidelsen kan føre os tættere på det blik, Jesus har på os. Og derigennem også tættere på en tro på, at alt er vel."

Josef Kristensens bog 'Omsorg – for dig med en livstruende sygdom' kan bestilles via hjemmesiden omsorgsterapi.dk eller købes i landets boghandlere.

Spørg panelet

Poul Henning Krog er en del af Udfordringens svarpanel. Han har en stor livserfaring som familiemenneske med 8 børnebørn, ACT-terapeut, foredragsholder, misbrugslæge-konsulent i 17 år, læge og særligt psykiatrisk læge i 8 år, efterskoleforstander i 10 år og præst i 27 år. Se mere på www.poulhenningkrog.dk.
Skriv dit spørgsmål til phkrog@phkrog.com. Du vælger selv, om du vil være anonym eller offentliggøre dit navn.
Panelet varierer mellem at tage emner op, som de selv er stødt på, og at svare på spørgsmål fra læsere eller mennesker, de har haft en samtale med.

Triggertanker og tankebygninger – hvordan kommer vi dem til livs?

Hvorfor tænker jeg i timevis over det samme problem? Hvorfor kan jeg ikke slippe en bestemt tankebane? Hvordan får jeg det godt? Hvorfor er jeg trist? Hvorfor er jeg bekymret, jeg har det jo på mange måder godt? Hvor er dem, der skal hjælpe mig? Hvorfor har jeg en indre uro i min krop? Hvorfor virker min antidepressive medicin ikke bedre? Hvorfor orker jeg ikke familiesammenkomster?

Ja, spørgsmålene kan være mange, også i mine samtaler og terapi med mennesker. Vi må være nådige mod os selv, for livet er ikke altid så let.

En kvinde delte en oplevelse med mig:

For nogle år siden kæmpede hun ofte med svære og lammende vedvarende tanker. Tanker om episoder i barndomshjemmet; tanker, der bragte næsten fysisk smerte, når de dukkede op. En nat sad hun igen og græd og bad. Der var ingen, hun kunne dele dem med, og på den tid var brug af terapi ikke så almindeligt.

Hun fik en tanke og tror selv, den kom fra Gud.

Grædende skrev hun én smertelig episode ned på papir. I detaljer. Indtil hun ikke kunne huske flere detaljer. Så lagde hun grædende sin hånd på ordene på papiret, bad og gav dem til Gud.

En ny episode dukkede op, og hun gentog proceduren. Sådan fortsatte det to nætter, indtil 5 episoder var behandlet – på DENNE måde.

Hverdagens travle liv med småbørn og fuldtidsjob gik videre. En måned senere kom hun i tanke om tankerne og opdagede, at hun kunne tænke, men smerterne var totalt væk! Senere opdagede hun, at hun skulle lede efter episoderne for at huske dem. I dag kan hun efter dyb tænkning genkalde de to af episoderne.

Hvad er triggertanker?

De indledende sætninger kan være konkrete triggertanker, og for kvinden var triggertankerne oplevelser fra barndomshjemmet. Triggertanker, som ofte er ubehagelige eller påtrængende tanker, kan opstå af tidligere oplevelser eller dybe bekymringer. Triggertanker er udløsende tanker, der medfører mange andre tanker. Triggertanker er som et lokomotiv, der sætter i gang. Efter lokomotivet følger mange vogne, der er fyldte med tankegods. Triggertanker er derfor et tegn – et signalflag. Et opkald fra himlen – hallo – omsorgsfuldt skal der tages hånd om disse lokomotiver og vogne, for de kan forstyrre og minimere det gode liv, humør og de forudberedte gerninger, Gud har lagt til rette. Det første skridt er derfor at finde og sætte ord på de personlige triggertanker.

Bygger 'fuglen rede'?

Martin Luther sagde for knap 500 år siden: 'Du kan ikke hindre fuglene i at flyve hen over dit hoved, men du kan hindre dem i at bygge rede i dit hår.' Flyver en dårlig tanke hen over vores hoved, er kunsten at lade den passere fremfor at trække den ned og lade den udløse flere og flere tanker, indtil der er bygget en hel 'rede' af tanker.

Det er en kunst at lade tanken passere, fordi vi søger efter et svar. Det her må kunne tænkes igennem, så vi får det bedre! Vi må finde ud af, hvad der er galt med os selv eller andre. I bestræbelserne på at forstå kan vi ofte ubevidst komme til at fastholde os selv i et opmærksomhedssyndrom.

Der findes mange øvelser, der hjælper med at bringe opmærksomheden væk fra tankemylderet og tilbage til kroppen og øjeblikket. Et eksempel er at øve sig i at bemærke fem ting, du kan se, fire ting, du kan røre, tre ting, du kan høre, to ting, du kan lugte, og én ting, du kan smage.

Ganske rigtigt er hovedet ikke kun til pynt, vi skal tænke, men ikke tænke os 'træt til døde', som vi synger i en gammel sang. Den halve times refleksion kan være på sin plads, men de daglige 5 timers refleksion og tankearbejde kaldes overtænkning eller rumination. Det er som koen, der står og tygger drøv på det samme græs, det er godt for koen, men ikke for mennesker. Store mængder tid i analyse suger os ind i en spiral af grublerier.

Vi og vores sind er skabt i Guds billede, men sindet er også forurenet at synd. Det var derfor Jesus kom, for synd er at ramme ved siden af. Triggertanker medfører ofte, at vi rammer ved siden af. Vi bliver opslugt af os selv og taber både Gud og næsten af syne.

Bekymring er som en gyngestol

Det er et livsvilkår, at vi som mennesker kan fejle og blive bekymret. Det er et livsvilkår, at der er trængsler i livet. Det er et livsvilkår, at vi indimellem kan føle angst, tristhed eller mindreværdighed. Udfordringen er at komme videre og ikke blive hængende i tankemylder og i triggertanker med mange efterfølgende 'vogne'. For bekymring er som en gyngestol, den holder os beskæftiget, men vi kommer ingen vegne.

Vi kan risikere, at al vores indadvendte tankebearbejdning, håndtering og følelsesmæssige mærken efter – 'hvordan har jeg det' – kan sætte os i stå på et mørkt sted. Vi skal ifølge Bibelen ikke campere i dødsskyggens dal, men netop vandre. 'Skal jeg end vandre i dødsskyggens dal, frygter jeg intet ondt, for du er hos mig.'(Sal.23:4) Gud – 'du er hos mig' – kommer springende til hjælp med sit eget nærvær.

Hvordan lader jeg 'fuglen' flyve forbi?

I menneskesindet flyver op imod 70.000 tanker (fugle) forbi hver dag. Næsten alle flyver forbi, men enkelte tanker griber vi fat i og trækker ned. 'Jeg skal huske at tage en kylling op af fryseren', det er ikke en triggertanke.

En typisk triggertanke er derimod, 'hvorfor er jeg trist'. WHO anslår, at de tre største folkesygdomme i 2030 er depression, kræft og hjerte-kar-sygdomme. Stress, angst og depression er blevet en epidemi. Tanker er bare tanker, det er ikke sandheden, men blot tanker. 'Jeg er tyk', er ikke det samme som at sige, 'jeg tænker, at jeg er tyk'. Det første er identitetsdannende, hvilket det næste ikke er.

'Jeg er trist' eller 'jeg tænker, at jeg er trist', det er to forskellige verdener. Det lyder let, men det er svært, det er en træning og en øvelse, hvor der ofte er brug for terapi og en del konkrete redskaber. Man kan vænne sig af med rygning, alkohol og overspisning, men man kan også få nye vaner, når det gælder at være opmærksom på triggertanker og de efterfølgende mange vogne.

Har man vænnet sig til timers spekulationer, kan en begyndelse være at øve sig i at skubbe spekulationerne til et bestemt tidspunkt på dagen. Vi kan sige: Ja, jeg har hørt tanken, men vælger at skubbe tanken til et senere tidspunkt, for lige nu er jeg i gang med livet og ønsker ikke drøvtygning på det samme græs. Grublerierne kan gøre sindet mørkt. Begrænses de, lysner sindet ofte op.

Verdens bedste byt

Som kristne har vi modtaget den vidunderlige gave, at vi har byttet med Kristus. Han er flyttet ind, og han har flyttet vores synd, skyld og skam op på korset. Det er verdens bedste byt, som vi dagligt må leve i. Vi har fået Kristi sind, og det sind vil som ringe i vandet forplante sig til hele vores sind.

Vi og vores sind er skabt i Guds billede, men sindet er også forurenet at synd. Det var derfor Jesus kom, for synd er at ramme ved siden af. Triggertanker medfører ofte, at vi rammer ved siden af. Vi bliver opslugt af os selv og taber både Gud og næsten af syne.

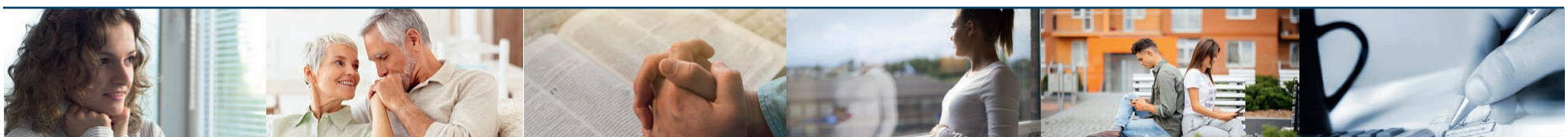
Tankebygninger skal rives ned

Bibelen er langt mere radikal og forløsende end traditionel terapi. Gud vil læge, men også rive ned. Tankebygninger i vores sind – triggertanker efterfulgt at mange vogne – endeløse vedvarende spekulationer og svære følelser er uanset årsag og ansvar blevet til en fejlopført, dominerende og overbelyst bygning i vores sind. Kristus har fjernet det anklagende skyldbrev, han har købt os fri – skødet til bygningen er revet i stykker.

Bygningen skal jævnes med jorden og ikke blot minimeres. Det kan vi ikke, men vi har tillid til, at Gud kan. Han vil virke en lyst til lydighed mod Kristus i os. Vi må derfor tage enhver tanke til lydig fange hos Kristus jævnfør 2Kor.10.4-5. Vi må konkret spørge os selv, fører denne tanke os nærmere Kristus eller væk fra Kristus og ind i vores eget tankespind.

Det specifikke er forløsende, som med kvindens oplevelse. Vi må sætte konkrete ord på triggertankerne, tankebygningerne, bekymringerne, tankespindet og de svære følelser, først da kan vi kaste vores byrde på Herren. 'Kast al jeres bekymring på ham, for han har omsorg for jer.' Skal vi end vandre i dødsskyggens dal, må vi både huske; at 'de smukkeste roser vokser i dale', og at dødsskyggens dal ikke er hele livet. Der er ny nåde hver dag, og dagen i dag har værdi i selv. Gud har endda herlige ting i sin hånd til os; velsignede overraskelser, som vi ikke kunne spekulere os til.

Kærlig hilsen
Poul Henning

Pave Leo XIV i sin første tale: "Gud vil os det godt"

Af Iben Thranholm, Rom

Spændingen på Petersplads-sen var til at tage og føle på i den time, hvor verden ventede på at få sat navn og ansigt på den nye pave. Da ordene "Habemus Papam" endelig lød fra balkonen og det blev proklameret, at kardinal Robert Francis Pre-vost var valgt som den 267. pave, og han trådte frem under navnet Leo XIV, var der måben og undren over-alt: Hvem er han?, lød det blandt de mange pilgrimme, journalister og troende, der havde samlet sig.

Da den nye pave Leo XIV trådte frem på balkonen, bar han den traditionelle purpurfarvede kappe og det symbolske regalie. Det vakte opsigt – ikke som et tegn på pomp og pragt, men som et signal: Leo XIV ønsker at stå i kontinuitet med traditionen. Den nye paves første ord var "Fred være med jer". Foto: Shutterstock

"Dette er den fred, som kommer fra den opstandne Kristus – en fred uden våben og en fred, der afvæbner, en ydmyg og vedholdende fred. Den kommer fra Gud, Gud, som elsker os alle ubetinget. Gud vil os det godt."

Fra pave Leo XIV's første tale.

Kardinal Prevost var ikke nævnt blandt favoritterne i mediernes mange spekulationer. Men det er netop værd at huske: Et pavevalg er ikke en politisk proces. Det er ikke en kamp mellem kandidater, ikke et valg, som verden kender det fra demokratiske institutioner.

Det er Helligåndens valg – i stilhed, i bøn, bag låste døre i Det Sixtinske Kapel. Her stemmer kardinalerne uden kampagner, uden taler, uden ydre påvirkning. Derfor føles det altid som en gave, når en ny pave træder frem – ikke som noget verden har valgt, men som noget, der bliver den foræret.

Fred være med jer

Fra det øjeblik, pave Leo XIV trådte ud på balkonen, var det tydeligt, at han med både ro og autoritet havde påtaget sig det store ansvar. Hvor pave Frans ved sin fremtræden bar den enkle, hvide pavekjortel, bar Leo XIV den traditionelle purpurfarvede kappe og det symbolske regalie.

Det vakte opsigt – ikke som et tegn på pomp og pragt, men som et signal: Leo XIV ønsker at stå i kontinuitet med traditionen.

Det bar hans allerførste ord som pave også præg af. Det var nemlig ikke hans egne, men Kristi:

"Fred være med jer."

Det er netop ordene, Jesus hilste sine disciple med efter opstandelsen. Og netop den opstandnes fred blev kernen i pavens første tale:

"Dette er den fred, som kommer fra den opstandne Kristus – en fred uden våben og en fred, der afvæbner, en ydmyg og vedholdende fred. Den kommer fra Gud, Gud, som elsker os alle ubetinget. Gud vil os det godt.

I et videointerview fra 2012 taler Robert Francis Prevost, som på det tidspunkt var leder af Augustinerordenen, om behovet for evangelisering og om at bruge medierne klogt.

Gud elsker jer alle, og det onde vil ikke sejre. Vi er alle i Guds hænder. Derfor – uden frygt, hånd i hånd med Gud og med hinanden – lad os gå fremad. Vi er Kristi disciple. Kristus går foran os."

Det blev med al tydelighed markeret, at pave Leo ønsker at sætte Gud først. Det pontifikat, der nu begynder, vil være centreret om Kristus og kalde hele Kirken til fornyet tro, mission og efterfølgelse.

Hvem er pave Leo XIV?

Robert Francis Prevost blev født i Chicago i 1955 og er 69 år. Han tilhører augustinerordenen og har i mange år arbejdet som missionær i Peru, hvor han også blev biskop.

I Vatikanet har han senest stået i spidsen for den vigtige biskopskongregation, som har ansvar for at udnævne biskopper i hele verden – et arbejde, der har givet ham et dybt indblik i den globale Kirkes behov og virkelighed.

Han har en doktorgrad i kanonisk ret og er en mand med dyb indsigt i Kirkens lære og struktur. Det gør ham i stand til med klarhed at tale ind i nogle af tidens mest presserende spørgsmål.

At han valgte navnet Leo, der betyder løve på latin, signalerer styrke i en tid med store kriser – og det minder om den store pave Leo I (440–461), som forsvarede troen og styrkede Kirkens lære om Kristus som sand Gud og sandt menneske.

Pave Leo XIV's valgdag faldt på festen for den hellige ærkeengel Mikael – endnu et tegn på kamp mod det onde og på beskyttelse af Kirken. Hans valg vækker minder også om Leo XIII (1878–1903), kendt for encyklikaen Rerum Novarum, der lagde grundlaget for den katolske kirkes sociallære.

I dag står pave Leo XIV med nye sociale udfordringer – herunder teknologiens udvikling og spørgsmålet om menneskets værdighed i en digital tidsalder.

En pave med hjerte for mission

Et af de første spørgsmål, som de fleste stiller - særligt i medierne, er om pave Leo XIV er konservativ eller progressiv. Svaret er, at han er begge dele og ingen af delene. Derfor kan hverken konservative eller progressive kalde ham "deres kandidat".

I stedet har han vist, at han først og fremmest ønsker at være en åndelig leder, en hyrde, der leder til Kristus. Det kan samle troende med vidt forskellige ståsteder.

I et interview fra 2012 – som nu igen deles flittigt – taler han om behovet for evangelisering og for at bruge medierne klogt. Han peger på, hvordan medierne promoverer holdninger og værdier, som er i direkte modstrid med evangeliet, fx abort og aktiv dødshjælp. Det betyder, at præster og troende i dag ofte bliver opfattet som ubarmhjertige, når de forsvarer livets ukrænkelighed.

Derfor understreger pave Leo XIV, at vi må lære af de første kirkefædre, som stod i en lignende situation over for en antik verden, der endnu ikke kendte Kristus.

De formåede at tale ind i deres samtid med visdom og overbevisning – og det samme må vi gøre i dag. Pave Leo XIV taler også om den teknologi, som præger vores tid – især kunstig intelligens som en kraft, der kræver både etik og visdom.

Tal sandt og med kærlighed

Det er tradition, at en ny pave få dage efter sit valg holder en pressekonference med de mange journalister fra hele verden, som dækker de pavelige begivenheder – en begivenhed, jeg selv havde fornøjelsen af at deltage i.

Her startede Leo XIV heller ikke med sine egne ord, men igen Kristi. Og denne gang ud fra saligprisningerne fra Matthæusevangeliet: "Salige er dem, der stifter fred."

Han kaldte især journalister til en ny måde at kommunikere på – en, der ikke søger konflikt, men som bygger bro, taler sandt og med kærlighed:

"Fred begynder med hver af os. Nej til ordkrig. Kommunikation er ikke bare information, men skaber kulturer og menneskelige og digitale miljøer, hvor dialog og fællesskab kan vokse.

I en tid med kunstig intelligens, er jeres ansvar som journalister endnu vigtigere. Vi må sikre, at teknologi tjener menneskeheden, ikke fremmedgør den."

Paven formåede at levere en stærk opfordring uden at dømme nogen. Han mindede os om, at vores ord skaber verden omkring os – og at vi alle, hver især, har et ansvar for at skabe en kultur, der er i tråd med evangeliet.

På sociale medier og i offentligheden er der i dag alt for meget sprog, der skaber splittelse. Her kan vi som kristne være med til at vise en anden vej.

Et personligt indtryk

Inden pavevalget skrev jeg, at jeg ønskede mig en pave, som først og fremmest var en åndelig leder – en, der kunne samle. Og det er præcis det indtryk, jeg har fået af pave Leo XIV.

Når han taler, spreder han en mildhed og et håb. Ikke et naivt håb, men et håb, der bygger på troen på, at Kristus allerede har sejret. Og netop derfor kan vi gå fremad med frimodighed.

Han kalder os til at følge Kristus – og i det følgeskab vil vi ikke bare styrkes som troende, men også være med til at forandre kulturen omkring os. Det er en pave, der både lytter til verden og samtidig taler tydeligt om, hvad det vil sige at tro på Kristus.

Den britiske skuespillerinde Liz Carr (kendt fra serien "Silent Witness") kæmper imod legalisering af assisteret selvmord i UK, blandt andet gennem BBC-dokumentaren "Better Off Dead?". Foto: The Life Institute

UK: Regeringsrapport hævder, at dødshjælp er billigere end pleje

NGO'en *The Christian Institute* og forkæmpere for handicappede kritiserer en britisk regeringsrapport, der hævder, at assisteret selvmord kan spare penge ved at dræbe tusinder af terminale patienter. Det skriver Christian Post.

Kristne og handicapforkæmpere taler imod en konsekvensanalyse fra den britiske regering. Ifølge analysen kan legalisering af assisteret selvmord for uhelbredeligt syge spare det nationale sundhedsvæsen (NHS) op mod 59,6 mio. pund årligt.

Ifølge grupper, der er imod assisteret selvmord, ignorerer rapporten den øgede sårbarhed hos personer med psykiske lidelser eller handicap og fokuserer på drab frem for lindrende pleje.

Analysen forudsiger mellem 1.042 og 4.559 assisterede dødsfald hvert år inden for et årti efter den foreslåede lovgivnings ikrafttræden, udtalte The Christian Institute i en erklæring, hvor de udtrykte deres etiske bekymringer.

Dødshjælp kan spare 80 % af prisen pr. patient

Rapporten, der blev bestilt af *Department of Health and Social Care,* undersøgte de økonomiske konsekvenser af det lovforslag om terminalt syge voksne, der blev fremsat af parlamentsmedlem Kim Leadbeater.

Ifølge vurderingen kan en reduktion af den forventede levetid med flere måneder gennem assisteret selvmord sænke omkostningerne til fx ambulancetjenester, hospitalsindlæggelser, ambulante besøg, lægebesøg, hospicebehandling og medicin.

De anslåede besparelser er baseret på antagelsen om, at "assisteret død" sker to måneder inde i, hvad der ellers ville være en seks måneder lang terminal sygdom. Dermed sparer man op til fire måneders sundhedsudgifter pr. patient, understreges det.

Regeringens 149-siders rapport nævner en sundhedsudgift per person på 16.500 pund i de sidste seks måneder af livet, hvor 34 % af beløbet bruges i den sidste måned. Hvis assisteret dødshjælp forkorter patientens liv med fire måneder, kunne NHS undgå næsten 80 % af disse udgifter per patient, skønnes det.

Tallene er dog fortsat meget usikre, og ordet "usikker" forekommer 36 gange i rapporten. De økonomiske fremskrivninger er baseret på sammenligninger med Oregon og Canada, hvor assisteret selvmord allerede er lovligt.

Rapportens forfattere erkender da også, at vigtige aspekter af implementeringen stadig er udefinerede og skal behandles i fremtidig sekundær lovgivning. Der er også betydelige logistiske og etiske udfordringer, fx forventer man stor mangel på villige "behandlere" blandt sundhedspersonalet.

Vil omdirigere penge "fra pleje til aflivning"

Ciarán Kelly, direktør for The Christian Institute, sagde, at lovforslaget vil omdirigere penge "fra pleje til aflivning". Han udtalte, at man hellere skulle styrke den lindrende indsats.

Baronesse Tanni Grey-Thompson, der er tidligere paralympisk atlet og fortaler for handicappedes rettigheder, sagde, at vurderingen viser, hvordan lovforslaget vil udsætte handicappede og sårbare mennesker for alvorlig risiko, fordi man peger på økonomiske incitamenter til at se assisteret selvmord som en god "behandlingsmulighed". Hun advarede om, at sådanne incitamenter kan føre til indirekte eller direkte pres på personer, der i forvejen føler sig som en byrde for andre.

Juridiske eksperter er også alvorligt bekymrede over lovforslagets forenelighed med menneskerettighedsbeskyttelsen. Således peger advokaterne Tom Cross KC og Ruth Kennedy på, at lovforslaget ikke indeholder tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger for personer med handicap, især dem, der er tilbøjelige til selvmordstanker. Denne mangel "er i strid med den Europæiske Menneskerettighedskonvention", fordi den ikke tager højde for visse personers specifikke sårbarhed, når det gælder retten til liv ifølge artikel 2, skriver advokaterne.

Bodil

Patriarken roser Putins håndtering af forholdet mellem kirke og stat

Lederen af den russisk-ortodokse kirke roste for nylig Vladimir Putin for hans håndtering af forholdet mellem kirke og stat. Samtidig er menneskerettighedsforkæmpere bekymrede over den religiøse forfølgelse i Rusland.

Den russiske patriark Kirill har er et nært forhold til præsidenten og har kaldt Ruslands invasion af Ukraine en "hellig krig". Foto: Bigstock

Det skriver Christian Post.

Patriark Kirill af Moskva skrev et rosende brev til den russiske præsident i anledning af 25-årsdagen for Putin som statsoverhoved. I brevet betegner patriarken det seneste kvarte århundrede som "en helt ny æra i Ruslands historie".

"Jeg vil gerne udtrykke min dybe taknemmelighed for forholdet mellem kirke og stat, som har taget form med jeres aktive støtte – et forhold uden fortilfælde i vores nations historie," skrev Kirill, ifølge The Orthodox Times.

"Den frugtbare dialog mellem regering og kirke, fremmet med jeres støtte, hjælper ikke kun med at håndtere de daglige udfordringer, men spiller også en afgørende rolle i samfundets moralske fornyelse og transformation."

Roses for politiske fremskridt og "hellig krig"

Kirill roste Putin for at have gjort "betydelige fremskridt i landets socioøkonomiske og videnskabeligt-tekniske udvikling" og frigjort "et enormt intellektuelt og kulturelt potentiale".

Kirill har både været en stærk støtte af Putin og af den russiske invasion af Ukraine, som han kaldte en "hellig krig", der er afgørende for at "forsvare det forenede åndelige rum i Det Hellige Rusland".

Det Russiske Verdensfolksråd, som Kirill leder, udsendte sidste år en erklæring, hvori de hævdede, at invasionen i 2022 var en kamp mod det "kriminelle Kiev-regime" og vestligt baseret "satanisme".

Forfølgelse af kristne grupper i Rusland

Mens Kirill har støttet Putin, har andre i flere år udtrykt bekymring over omfanget af religiøs forfølgelse i Rusland, især af kristne grupper, der ikke tilhører den russisk-ortodokse kirke.

Organisationen Open Doors udgav i januar en rapport, der konkluderede, at Rusland forfølger kristne, der bor i dele af landet med muslimsk flertal, samt "uregistrerede kirker", der engagerer sig i evangelisering.

Ruslands såkaldte "militære kampagne i Ukraine" har siden den 24. februar 2022 medført øget statslig overvågning. Enhver form for kritik (selv fra kristne, der modsatte sig invasionen af Ukraine af religiøse årsager) er blevet straffet hårdt og øjeblikkeligt af myndighederne, hedder det i rapporten.

"Det russiske folk er utroligt stolte af deres kultur og historie, og dette har også konsekvenser på et religiøst plan: Mens russisk ortodoksi betragtes som typisk russisk, ses romersk katolicisme og især protestantisme som noget vestligt og fremmed."

Eksempler på krænkelser af trosfriheden

Rapporten fremhæver adskillige tilfælde, hvor kristne, der er kritiske over for Putin, har været udsat for modreaktioner, såsom razziaen i oktober 2023 mod en russisk-ortodoks kirke i den sydlige Krasnodar-region, der ikke hører under Moskvas patriarkat. En præst blev angrebet og anklaget for at "være ulydig mod en politibetjent" og for at "miskreditere de russiske væbnede styrker".

I februar 2024 fik en præst i Skt. Petersborg et slagtilfælde efter at være blevet arresteret for at have planlagt en begravelsestjeneste for Kreml-kritikeren Aleksej Navalnyj.

I maj 2024 anlagde bystyret i Slavyansk-na-Kubani en civil retssag mod ærkebiskop Viktor Pivovarov, der leder et uafhængigt ortodoks sogn i Krasnodar-regionen, med den begrundelse, at hans kirke er uautoriseret og skal rives ned.

I august 2024 advarede den tværpolitiske amerikanske kommission for international religionsfrihed om, at Rusland er blandt de lande, der bruger desinformation til at undertrykke religiøse mindretals rettigheder.

Den russiske regering har stemplet en række religiøse grupper som "neo-hedenske kulter", bemærker kommissionen. Det gælder blandt andet den protestantiske Word of Life Church. Derudover hævdede en russisk regeringsstøttet tv-kanal, at Jehovas Vidner "oplagrede ammunition og truede russiske krigsindsatser på det russisk-besatte Krim".

Siden Rusland i 2016 indførte et forbud mod evangelisering uden for kirker under dække af at modarbejde ekstremisme, er mange evangeliske protestanter, såvel som muslimer, blevet straffet med domfældelser og bøder.

Bodil

Teologen Samuel Escobar er død, 90 år gammel

Samuel Escobar, latinamerikansk evangelisk teolog, missionsleder og bibelforsker, er død i en alder af 90 år. Det skriver Christian Today.

Samuel Escobar Aguirre (1934-2025). Foto: Christian Daily International /Sociale Medier

Samuel Escobar Aguirre blev født i Arequipa, Peru, i 1934 og viede sit liv til at tjene kirken og fremme teologisk refleksion fra et tydeligt latinamerikansk perspektiv. Han blev en af de mest indflydelsesrige stemmer i den globale evangeliske bevægelse og hjalp med at forme fremkomsten af latinamerikansk evangelisk teologi ved at tilbyde en kontekstualiseret vision af kristen tro.

Escobar spillede en ledende rolle i den historiske internationale kongres om verdensevangelisering i Lausanne, Schweiz, i 1974, som blev indkaldt af Billy Graham. Han arbejdede tæt sammen med den latinamerikanske teolog René Padilla og den britiske teolog John Stott, der blev hovedforfatteren af Lausanne-pagten.

Under Lausanne-kongressen var Escobar sammen med Padilla en af de vigtigste fortalere for konceptet om integreret mission – at forkynde Jesu Kristi evangelium både i ord og handling og at adressere både materiel og åndelig fattigdom.

Escobar har også haft en afgørende rolle i det latinamerikanske teologiske fællesskab *Fraternidad Teológica Latinoamericana (FTL)*, som har fremmet dialog, kritisk tænkning og præsteligt samarbejde mellem evangeliske ledere i hele Latinamerika. Han har også været præsident for *International Fellowship of Evangelical Students (IFES)* og har undervist på teologiske institutioner i Peru, Canada og Spanien.

Bodil

Under arrangementet "Baptize California" blev over 7.750 døbt i havet ved Huntington Beach i Californien.

Det var angiveligt det største antal dåb på én dag i amerikansk historie.

Skærmprint: Oceans Church

Over 7.750 døbt på én dag i Stillehavet ud for Californien

Mere end 7.750 mennesker blev lørdag den 10. maj døbt i Stillehavet eller på Huntington Beach i Californien. Arrangørerne kalder det den største dåb på én dag i amerikansk historie, skriver Christian Post.

Arrangementet "Baptize California" blev afholdt af Oceans Church og ledet af pastor Mark Francey. Ialt deltog cirka 30.000 personer fra mere end 300 kirker over hele staten.

Deltagerne, som var i alle aldre, blev døbt enten i havet eller i mobile dåbsbassiner placeret langs stranden. En af de døbte var en 71-årig kvinde ved navn Joanne, som fortalte, at hun havde overvejet dåb i fire årtier, men aldrig havde fået det gennemført.

Nyt nationalt event i juni

Arrangementet med massedåb i Huntington Beach blev også gennemført sidste år, men i år deltog 6.000 flere end i 2024. Arrangørerne håber også, at massedåben i Californien kan inspirere til en endnu større national begivenhed i næste måned. Dette initiativ foregår den 8. juni og kaldes "Baptize America". Det forventes at forene tusindvis af kirker over hele USA i "den største synkroniserede dåb i historien".

Begivenheden falder på pinsedag, og arrangørerne kalder timingen symbolsk og strategisk for vækkelse og national åndelig fornyelse.

"Vi vil oversvømme de lokale kirker i hver eneste af vores stater, og vi vil se en massevanddåb over hele vores land," sagde Mark Francey.

Fælleskirkelig kampagne

Kampagnen Baptize America søger at forene de kirker i USA, der praktiserer troendes dåb. På dens hjemmeside står der:

"For os handler det ikke om, hvor mange der blev døbt, men om, hvad det omsættes til, hvordan vi får folk forbundet med den lokale kirke," understreger pastor Mark Francey fra Baptize California. Skærmprint/YouTube

"Dette handler ikke om en enkelt kirke. Det handler om kirker over hele landet, der er forenede og stræber efter at opfylde Missionsbefalingen."

Arrangørerne håber, at arrangementet i juni vil vidne om dels en voksende trend mht. omvendelse og dels om enhed i kirken.

På hjemmesiden kan man læse, at:

"Hvis Gud kan gøre det i Californien, kan han gøre det i enhver stat. Og hvis han kan gøre det i Amerika, kan han gøre det i enhver anden nation i verden."

Håb om globalt projekt

Baptize America-teamet rekrutterer kirker over hele USA til at deltage i 8. juni-bevægelsen.

"Slut dig til bevægelsen i dag," opfordrer hjemmesiden. "Vores nation og jordens nationer vil vidne om, at Gud ikke er færdig med Amerika. Det vil blive frelst."

I et tidligere interview med The Christian Post sagde Francey, at han håber at kunne bringe Baptize California ikke kun til hele USA, men til hele verden.

"Jeg tror, at når Gud vil gøre noget, skaber han på en måde den rette atmosfære og det rette økosystem for at det kan ske," sagde han.

Hjælp til den lokale kirke

Mark Francey sagde, at han for to år siden fik en vision fra Gud om at fremme dåb for at hjælpe lokale kirker.

"Jeg ved ikke, hvor Gud ønsker, vi skal gå hen. Men vi er på en måde forberedte på, hvad end han ønsker, vi skal gøre," fortalte præsten til CP.

"I sidste ende er vores ønske at gøre pinsedagen til den dag, hvor kristenheden fejrer vanddåb. Jeg tror, det sker organisk en gang imellem, men i Apostlenes Gerninger startede det tydeligvis med et bønnemøde, der førte til frimodig prædiken på torvet, der så førte til en offentlig trosbekendelse, hvor 3.000 kom til tro, og straks derefter blev de 3.000 døbt."

Enhver, der bliver døbt ved Baptize California's arrangementer, vil få adgang til ressourcer fra en online database, der kan hjælpe dem med at komme i kontakt med en lokal kirke efter eget valg, tilføjede han.

"Det her er ikke en parachurch-organisation, der bare vil vende tilbage og samle en menneskemængde og forsøge at begejstre dem.

Vi brænder for at samarbejde med den lokale kirke, virkelig at nå ud til vores verden og derefter at opbygge riget ved at forbinde alle disse mennesker, der træffer en beslutning, med den lokale kirke," sagde Francey. "For os handler det ikke om, hvor mange der blev døbt, men om, hvad det omsættes til, hvordan vi får folk forbundet med den lokale kirke."

Bodil

"Den første pave fra USA" har været missionspræst i Peru

Kardinal Robert Francis Prevost blev forrige torsdag udnævnt til den romersk-katolske kirkes 267. pave. Han valgte pavenavnet Leo XIV.

Med sine 69 år er Leo XIV yngre end de to seneste paver, da de tiltrådte stillingen, men betydeligt ældre end pave Johannes Paul II, der blev "biskop af Rom" i en alder af 58 år, skriver Christian Today.

Avisen nævner fem ting, der er værd at vide om den nye paves baggrund og synspunkter.

1. Han er den første pave fra USA. Ifølge rapporten fra College of Cardinals blev han født i Chicago, Illinois, den 14. september 1955. Han dimitterede fra Villanova University i 1977 med en bachelorgrad i matematik. Fem år senere dimitterede han fra Catholic Theological Union i Chicago med en kandidatgrad i teologi. Samme år blev han ordineret til præst.

Fra 1999 til 2001 tjente han som provincial, dvs. provinsleder i Augustiner-provinsen i Chicago. Fra 2001 til 2013 fungerede Prevost som prior general for Sankt Augustinerordenen og som "ordenens leder og dens øverste autoritet".

2. Han har tilbragt betydelig tid i Latinamerika. Leo XIV modtog en licentiatgrad i kanonisk ret fra det pavelige universitet Sankt Thomas Aquinas i Rom, Italien, i 1984 og en doktorgrad i kanonisk ret fra samme institution tre år senere.

Fra 1985 til 1986 engagerede Robert Francis Prevost sig i sin præstegerning i Chulucanas, Peru. Fra 1988 til 1998 tjente han som prior, uddannelsesleder og professor i Trujillo, Peru. Efter at have boet i USA i over et årti, flyttede Robert Francis Prevost tilbage til Peru i 2014, hvor han blev apostolisk administrator for det romersk-katolske stift Chiclayo. Han blev udnævnt til biskop af stiftet et år senere og tjente i denne stilling i otte år.

Selv efter at være blevet udnævnt til kardinal i 2023 og udnævnt til præfekt for bispedømmet bevarede Robert Francis Prevost de tætte bånd til Latinamerika. Samme år blev han udnævnt til præsident for Den Pavelige Kommission for Latinamerika.

3. Robert Francis Prevost er imod kvindelige diakoner og er muligvis ikke helt afklaret, når det gælder på LGBT-spørgsmål. Leo XIV har således udtrykt modstand mod at ordinere kvindelige diakoner og i nogen grad også til velsignelser for par af samme køn.

Efter at pave Frans i 2023 gav præster tilladelse til at velsigne par af samme køn, forsvarede den nye pave de afrikanske biskopper, der protesterede mod beslutningen. "Man skal huske, at der stadig er steder i Afrika, der anvender dødsstraf, for eksempel for folk, der lever i et homoseksuelt forhold. ... Så vi er i meget forskellige verdener," fastslog han og tilføjede: "Hver bispekonference skal have en vis autoritet med hensyn til at sige: 'Hvordan skal vi forstå dette i den konkrete virkelighed, vi lever i?'"

4. Han har udtrykt bekymring over Trumps immigrationspolitik. Kardinal Prevost har kritiseret både vicepræsident J.D. Vance og præsident Donald Trump for deres immigrationspolitik, der fx adskiller illegale immigrantbørn fra deres forældre eller værger.

5. Robert Francis Prevost er ifølge mediet InfoVaticana i et brev til pave Frans i marts 2024 blevet kritiseret for ikke at have reageret tilstrækkeligt på beskyldninger om seksuelt misbrug inden for kirken. Påstanden var, at den nuværende pave under sin embedsperiode som biskop af Chiclayo "ikke tog skridt" mod en præst, der angiveligt havde udøvet seksuelle overgreb mod tre mindreårige. Artiklen fastholdt også, at Chiclayo Stift betalte 150.000 dollars til ofre for misbrug, og at nogle havde beskyldt kardinal Prevost for at dække over misbruget.

Bispedømmet forsvarede dog på det kraftigtigste Prevosts håndtering af beskyldningerne og understregede, at han havde kontaktet ofrene og indledt en kanonisk undersøgelse af de påståede misbrugshandlinger.

Bodil

Kierkegaard fungerer som sjælesørger og terapeut for studerende

Studenterpræst Jens Munk har gennem mere end ti år ledet samtalegrupper, hvor Søren Kierkegaard fungerer som sjælesørger og terapeut for studerende. For deltagerne er det ugentlige møde et trygt rum, hvor de kan reflektere over tro, tvivl og eksistens.

Af Malene Fenger-Grøndahl

Studenterpræst ved Aarhus Universitet Jens Munk leder intellektuelle studiegrupper om Kierkegaard for studerende, der oplever samlingerne som både terapi og sjælesorg.

Der hænger et simpelt kors af to krumme grene på væggen over den stol, hvor studenterpræst Jens Munk sidder. Gulvet er dækket af et persisk tæppe i varme mørkerøde og blå nuancer, som han for nylig har købt i Bazar Vest i Gellerup.

På en reol står bøger om psykologi, samfundsvidenskab og teologi, og på et lille bord er der stillet en kande med kaffe og krus i forskellige farver og former frem, og der står et par fyrfadsstager med tændte lys.

I rummet sidder - udover studenterpræsten - fire unge mennesker, der alle er studerende ved Aarhus Universitet eller for nylig har afsluttet en uddannelse derfra. To er psykologistuderende, en læser filosofi og en fjerde er uddannet fra medicin.

"Når jeg kommer her, er det en pause fra det faglige og målrettede. I begyndelsen kom jeg med faglige briller og tænkte på, hvordan jeg kunne bruge det i forhold til psykologistudiet. Det tænker jeg stadig over indimellem. Men det er mere og mere gledet fra det professionelle til det personlige. Kierkegaard er blevet en samtalepartner, som jeg spejler mit eget liv i," siger en af de psykologistuderende, der går på 4. semester.

Rummet, hvor gruppen er samlet denne onsdag sent på eftermiddagen, er kontor for Jens Munk, der er studenterpræst ved Aarhus Universitet.

Han er uddannet cand.theol. fra Aarhus Universitet og har desuden taget uddannelser i gestaltterapi, kognitiv terapi og Acceptance and Commitment Therapy. Og det er netop terapi og sjælesorg, der er kodeordene for det ugentlige møde i den lille gruppe. Her mødes Jens Munk med op til syv studerende for at læse tekster af Søren Kierkegaard og reflektere over dem.

Ideen er, at Kierkegaards tanker kan kaste lys over dilemmaer og erfaringer fra de studerendes liv, så den for længst afdøde filosof bliver lyslevende som samtalepartner, sjælesørger og terapeut.

Fra studiekreds til terapi

"Det begyndte med lidt af en tilfældighed, da jeg på en flyrejse efter et ophold på øen Athos talte med et par studerende fra universitetet, som gerne ville starte en lille Kierkegaard-studiegruppe. Det begyndte som en form for intellektuel studiekreds, men udviklede sig efterhånden til en form for terapi, hvor vi lader Kierkegaard tale ind i vores liv nu og her," fortæller Jens Munk.

Han har selv været i samtale med den berømte filosof og teolog i over 30 år og bliver stadig ved med at opdage nye dybder i hans forfatterskab. Ikke mindst i samtalerne med de studerende i de ugentlige dialoggrupper dukker der spændende perspektiver op, fortæller han.

"Vi bruger Kierkegaard som en slags psykolog eller præst, der er til stede i ånden. Vi kan som deltagere i gruppen få en konkret situation op at vende og høre, hvad Kierkegaard spiller ind med. Og vi kan overveje, om vi er enige med Kierkegaard, og hvad der ville ske, hvis vi levede efter det, Kierkegaard siger. Ville det give en mere meningsfuld retning i livet at lytte til Kierkegaard og tage ham på ordet?"

Jens Munks mål med dialoggrupperne, som han har flere af, er at skabe et trygt og samtidig udfordrende rum, hvor Kierkegaards tanker kan hjælpe de studerende, så de bedre kan leve et bevidst, nærværende og autentisk liv.

"For det er det, Kierkegaard vil have os til," siger han.

Hvad det vil sige, taler deltagerne om med afsæt i ganske korte tekstbidder, som læses højt på møderne. Hvert møde indledes med en runde, hvor alle kort fortæller, hvad der har optaget dem siden sidst, og hvilke følelser, overvejelser eller oplevelser, de er fyldt op af ved ankomsten til mødet. Herefter læser Jens Munk en kort passage fra et Søren Kierkegaard-værk højt, og det bliver afsæt for en samtale mellem gruppemedlemmerne, som strækker sig over halvanden time.

Befriende selvopofrelse

Denne eftermiddag læser Jens Munk højt fra side 360 i en paperback-udgave af Kjerlighedens Gjerninger, som gruppen har læst igennem mere end fem år.

"Når jeg står med et barn, der er dødt af hjertestop, har jeg svært ved at mærke andet end meningsløshed. Men ved nærmere eftertanke kan der godt være både meningsløshed og kærlighed i rummet på samme tid."

Afsnittet handler om det at insistere på at forkynde sandheden, uanset den omkostning, at man så må give afkald på 'øjeblikket' og på at få menneskers yndest.

Med afsæt i denne passage - og med tilbageblik til ugen før, hvor teksten handlede om selvopofrende uegennyttighed - reflekterer gruppens medlemmer over, hvad det at ofre sig vil sige, og hvordan man holder fast på sandheden.

"Det med selvopofrende uegennyttighed har jeg tænkt på hele ugen. Det er et fint begreb, som dækker over mange af de ting, vi har talt om tidligere. Det er vel den yderste instans af noget af det helt centrale hos Kierkegaard," siger en af de psykologistuderende.

Jens Munk indfører: "Det er interessant, at I kan relatere til det begreb, for i vores tid kunne det vel hurtigt blive opfattet som noget usundt, at man ofrer sig og er selvfornægtende?"

En kvinde, der har deltaget i gruppen i otte år, nikker.

"Da jeg kom hjem fra mødet i sidste uge, fortalte jeg min kæreste om det kapitel, vi var i gang med at læse, og nævnte det med det selvopofrende. Jeg prøvede at forklare ham, hvorfor jeg syntes, at der var noget befriende i det. Det blev han nærmest bekymret over. Er du ude på at udslette dig selv? spurgte han, og ja, det synes jeg faktisk, at der er noget tiltalende ved," siger hun.

Herfra fortsætter samtalen med refleksioner over, hvad det vil sige at udslette sit selv ved at flyde sammen med naturen og transcendere egoet. Og hvorfor det at udslette eller transcendere egoet netop er befriende, fordi egoet altid omfatter bekymringer, egoisme og et forkrampet forsøg på at fastholde et falsk billede af sig selv.

Slavefortid og skyld

En filosofistuderende bringer Danmarks fortid som slavenation ind i samtalen og spørger, om ikke Kierkegaards idé om, at alle individer bærer på både slægtens skyld og en personlig skyld nødvendigvis må medføre en vilje til at angre fortidens svigt og overgreb. Og om hvorvidt der ligger en befrielse i at erkende sin skyld - personligt og som et almenmenneskeligt vilkår.

"Må der ikke i en egofornægtende kærlighed ligge en form for anger. En villighed til at undskylde for fortidens ugerninger?" spørger han.

En af de psykologistuderende mener, at det er en tung byrde at bære på. Mens hendes studiekammerat omvendt mener, at der ligger en befrielse i at indse og erkende sin skyld.

"Uanset om ens morfar har været slaveejer eller ej, er alle mennesker i yderste instans vel lige skyldige på menneskehedens vegne," siger han.

Og Jens Munk svarer. "Kierkegaard vil sige, at du kun kan blive dig selv ved at blive dig selv som skyld. Det er det, der ligger i at være menneske."

Oprør mod kærligheden

Flere gange vender Jens Munk tilbage til en passage fra teksten, og det afføder nye refleksioner hos deltagerne. Om stolthed og ansvar og om mening og meningsløshed.

"Når jeg står med et barn, der er dødt af hjertestop, har jeg svært ved at mærke andet end meningsløshed. Men ved nærmere eftertanke kan der godt være både meningsløshed og kærlighed i rummet på samme tid," siger den nyuddannede læge.

Og en af de psykologistuderende fortæller, at han i de

"Det er godt for mig at være i et rum, hvor jeg ikke skal tænke inden for bestemte faglige modeller eller teorier. Det er et personligt og intellektuelt stimulerende rum. At komme her er en form for selvomsorg."

største kriser, hans familie har været igennem på grund af sygdom og død, har oplevet den største meningsfuldhed - i kraft af det fællesskab, afmagten har fremkaldt i familien.

"Kierkegaard ville sige, at for os mennesker forekommer mange ting helt tilfældige og derfor meningsløse. Men det er ikke det samme som, at der ikke er en kærlighedens magt bag alting. Bibelen handler om, at vi mennesker er i oprør mod den kærlighed, og det oprør kulminerer i korsfæstelsen af Jesus. Han har forkyndt kærlighed og vendt den anden kind til, og så bliver han korsfæstet," siger Jens Munk.

Efter nogle øjeblikkes stille eftertænksomhed fortsætter samtalen. Om at turde se sine egne mørke sider i øjnene og lægge dem frem - i tillid til, at de bliver mødt med barmhjertighed af en Gud, der ikke er fordømmende.

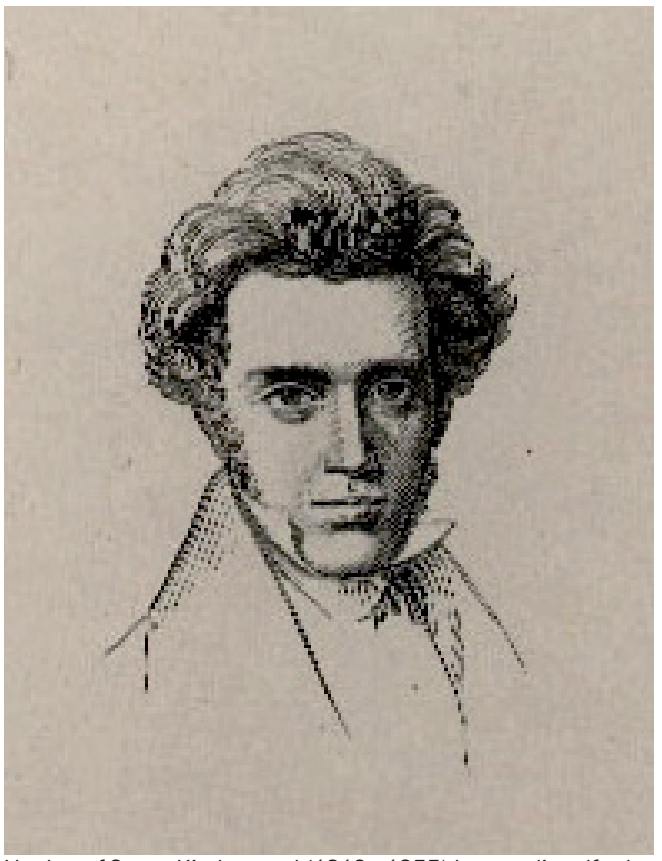
Spejling og selvomsorg

Hen mod klokken 18.30 runder Jens Munk mødet af. Han skal hjem og lave thaimad, og også de fire studerende har noget, der kalder på dem. Men de bevæger sig kun tøvende og langsomt ud af studenterpræstens kontor, for de ugentlige møder med Kierkegaard er særligt frirum, fortæller de.

"Kjerlighedens Gjerninger, som vi nu har læst igennem mere end et år, er den bedste og mest revolutionerende bog, jeg har læst. At samtale med Kierkegaard har ændret mig som menneske. Jeg tror, at jeg er blevet mere rolig og rummelig - og mere bevidst om, hvornår jeg står i en situation, der kalder på et etisk valg. Kierkegaard er på en måde vokset ind i mig, så jeg ofte spørger mig selv: 'hvad ville Kierkegaard have sagt eller gjort nu?'," siger en af dem.

En anden supplerer: "Her er tempoet langsomt med fokus på at lytte. Det er et analogt rum, som jeg i første omgang opsøgte, fordi jeg tænkte, at jeg kunne bruge det fagligt, men med tiden er det blevet et terapeutisk rum for mig. Jeg spejler det mindre og mindre i studiet og mere og mere i mit eget liv."

Og en tredje siger: "Det er et transparent samtalerum, hvor dialogen altid kommer op på den eksistentielle klinge, om man vil det eller ej. Man kan ikke lade være med at knytte an til sine personlige erfaringer. Og det er godt for mig at være i et rum, hvor jeg ikke skal tænke inden for bestemte faglige modeller eller teorier. Det er et personligt og intellektuelt stimulerende rum. At komme her er en form for selvomsorg."

Værker af Søren Kierkegaard (1813 - 1855) kan stadig udfordre og engagere studerende i 2025.

Kierkegaard-samtalegrupper

Siden 2013 har studenterpræst ved Aarhus Universitet, Jens Munk, tilbudt Kierkegaard-samtalegrupper for studerende. Grupperne, som har max. 7 deltagere, mødes en gang om ugen i halvanden time på studenterpræstens kontor. Efter en kort runde, hvor deltagerne fortæller lidt om, hvad de har med sig fra de seneste dage, indledes med højtlæsning af en passage fra et af Søren Kierkegaards værker. Herefter reflekterer Jens Munk og gruppens medlemmer over teksten - med inddragelse af erfaringer fra deres eget liv. Ofte bringer de studerende svære situationer, bekymringer eller dilemmaer op, som gruppen sammen forsøger at finde ud af, hvad Søren Kierkegaard ville sige til.

Tilbuddet er gratis og åbent for alle, der er studerende ved Aarhus Universitet. Der kræves intet særligt forhåndskendskab til filosofi eller teologi, og man skal ikke forberede noget til møderne.

God underholdning til sommer og fridage

C.S. Lewis:
Rejsen - Malacandra

1. bog i C.S. Lewis' rumtrilogi og et af forfatterens mesterværker. Bogen er både en spændingsroman og en filosofisk opdagelsesrejse.

240 sider, kr. 249,95. Prorex

Inge Bøgel Lassen:
Ukendt land

Ungdomsroman om Pernille, der på en kristen efterskole tumler med livets spørgsmål - og med venskaber og forelskelse.

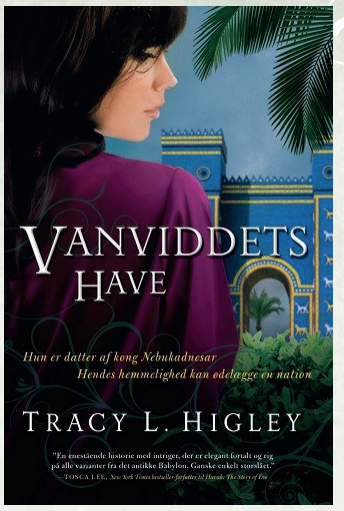
272 sider. 249,95 kr. Lohse

Mia Marcher-Hentze
En vej i det skjulte

Ungdomsroman: 3 unge. 3 hemmeligheder. 3 vanskelige beslutninger. 3 historier, der fletter sig ind i hinanden.

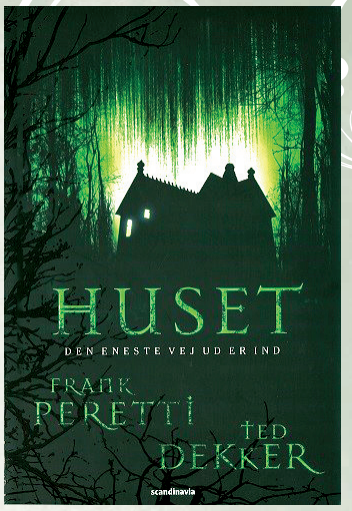
256 sider. 199,95 kr. Prorex

Tracy L. Higley
Vanviddets Have

Roman om den babylonske prinsesse Tiamat, der venter på, at den vanvittige Kong Nebukadnesar skal vende tilbage til sit kongerige.

339 sider. 199 kr.

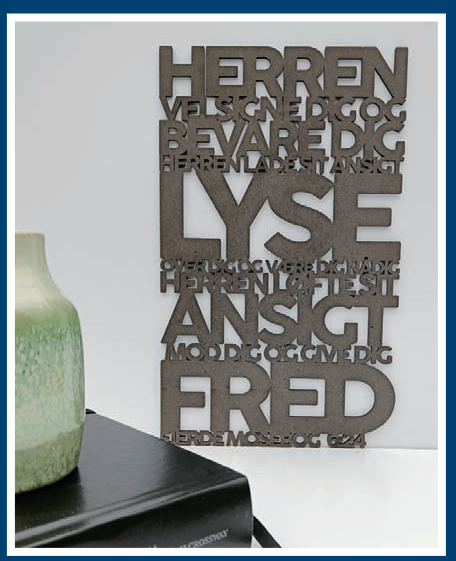

Frank Peretti & Ted Dekker
Huset

Overnaturlige thriller med en åndelig dimension af to af de bedste forfattere i genren. Ét spil. Syv spillere. Tre regler. Spillet slutter ved daggry.

441 sider. 199 kr.

26 forskellige bibelord – se dem på Hosianna.dk

Bibelord til væggen

Mange forskellige bibelord fra både Ny og Gammel Testamente, - se udvalget på Hosianna.dk

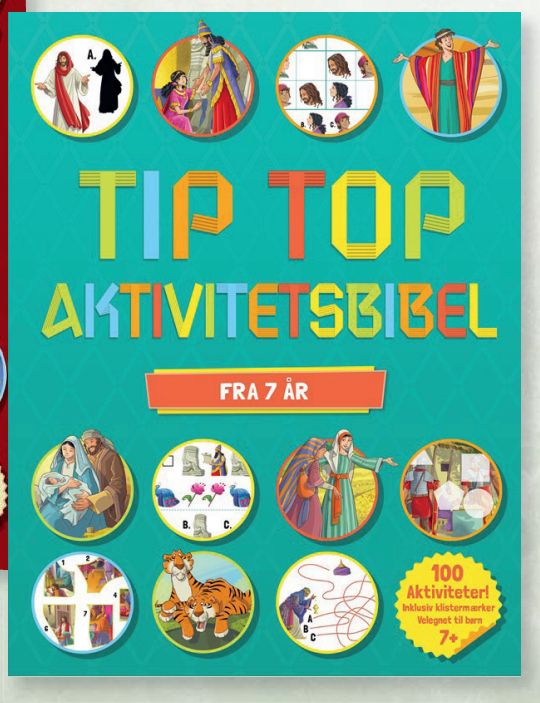
Materiale/pris: egetræsfinér 299 kr. eller sort MDF 199 kr.
Mål: 17,5 x 28 cm / 18,7 x 19,7 cm

Billedet kan stilles på en hylde, hænges op med små søm, eller man kan bruge nano-tape. Bibelordet kommer pakket på kraftig karton og i cellofan.

Bibelteksten er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

Aktivitetsbøger med historier fra Bibelen

Pr. stk. 149 kr.

Skal tiden på bagsædet under bilturen bruges på andet end skærm? Så er Tip Top aktivitetsbibler et godt bud.
Det er opgavebøger med sjove og udfordrende aktiviteter. Ved at læse historierne fra Bibelen og løse opgaverne, vil dit barn lære Bibelen bedre at kende.

Efter hver bibelhistorie er der puslespil, krydsord og mange andre slags underholdende opgaver. De smukke, farverige illustrationer hjælper børnene til at få et billede af historien om Guds kærlighed helt fra begyndelsen med Adam og Eva til Kong David og Jonas og indtil Jesu liv, død og opstandelse.
Aktivitetsbøgerne er sprængfyldte med mere end 100 bibelfortællinger og opgaver, der både underviser og underholder.

232 sider. Fås i to udgaver til to aldersgrupper:
Fra 4 - 7 år og fra 7 år. 149 kr. pr. stk.

Tilbud – Køb begge bøger for 199 kr.

Færøsk film om livsfortabthed

Anmeldt af Henrik Højlund

'Det sidste paradis på jord' – noget så sjældent som en færøsk film – og på højt niveau.

Jeg så for mig, at det vidunderligt smukke Færøerne ville få stor plads i filmen. Det får det ikke. Kun korte glimt undervejs af naturen og meget ofte uden egentlig skønhedsfremhævelse, blot som forskellige former for mod- og medspil til det, der fylder filmen fra først til sidst: nogle menneskers livsfortabthed.

I centrum af historien følger vi bror Kári og søster Silja. De bor i et lidt forsømt hus med en far, der tydeligvis også har forsømt dem. Og vi forstår snart, at forsømmelsen handler om tabet af deres mor. Vi hører aldrig nærmere om morens død. Det fungerer blot som et afgørende baggrundstæppe for det livsmørke, de er ramt af.

Kári og Silja har det umådelig svært med hinanden. Deres far magter øjensynlig ikke at give dem noget som helst og ender med at trække sig helt med et fiskerjob i en af de store færøske både, som kan være væk i uger og måneder. Tilbage er de to ungvoksne børn, som må kæmpe med sig selv og hinanden.

Kári er yderst ordfattig, og når han en gang imellem forsøger at bringe Silja på plads, mislykkes det fuldstændig i mødet med den meget vrede lillesøster.

Filmens billeder fyldes som nævnt ikke af det smukke Færøerne, men derimod af ansigter, som med meget få ord udtrykker et stærkt følelsesregister.

Det er en meget stilfærdig film, næsten simpel i sin menneske- og livsskildring. Helt hen mod slutningen bliver den stærkt bevægende. Kári får med møje og besvær skrevet nogle få linjer til Silja på et lille stykke papir, tre meget enkle tanker om, hvad han sætter pris på ved hende. Han giver hende papiret, men hun kan ikke læse det, og han ender med at læse det højt for hende, lidt hakkende og tøvende, siddende på gulvet i gangen, mens hun inde i sit værelse øjensynlig ikke gider høre en lyd af ham. Men lige dér sker der en lillebitte forandring for og med dem begge to. En lille bevægelse hen mod hinanden, en åbning imellem dem.

Er det så "det sidste Paradis på jord" – deres stilfærdige genforening?

Det er vanskeligt at sige med sikkerhed, hvad filmens titel sigter mod.

Umiddelbart ville jeg forbinde det med stedet, med det smukke

land. Men noget tyder på, at titlen rammer noget andet. Den meget stilfærdige genoprettelse af nærhed og godhed trods død, tab og mørke. Og måske er titlen også forbundet med viljen til at blive på det sted, man er så forbundet med, i stedet for, som nogle gør det undervejs i filmen, at flygte fra det i håb om at få et bedre liv. Viljen til at holde ud og holde ved, når livet er allersværest, og så lige så stille modtage genoplivning i det vante og kendte.

Som Søren Kierkegaard skriver i en af sine bøger: "Gentagelsen er det daglige brød, der mætter med velsignelse. Når man har omsejlet tilværelsen, da skal det vise sig, om man har mod til at forstå, at livet er en gentagelse, og lyst til at glæde sig til den."

Titel: Det sidste paradis på jord, Færøerne 2025
Instruktør: Sakaris Stora
Spilletid: 87 minutter
Aldersgrænse: 7 år

Rockband med hjerte for evangeliet optræder i Danmark

Chaotic Resemblances koncerter består både af musik og vidnesbyrd om medlemmernes kristne tro. Evangeliet er i fokus.

Chaotic Resemblance er et kristent rockband fra Oklahoma, USA, som er dedikeret til gennem deres musik at udbrede evangeliet. Efter en række koncerter i Tyskland gæster de nu Danmark ved to arrangementer i Vestjylland.

Det er arrangørerne bag den tyske kristne rockfestival Loud and Proud Festival, som har fået bandet til Europa. Chaotic Resemblance deltager i den årlige festival i september og har netop nu været på en måneds turné i Tyskland. I den forbindelse blev Michael Laugesen fra LM Kirken i Herning kontaktet af Fabian, formanden for Loud and Proud, med tilbuddet om at få bandet til Danmark.

- Jeg har hjerte for at få meget mere kristent musik til Danmark. Der er meget godt musik allerede, men det kan godt have tendens til at blive lidt ensporet. Hvis ikke vi som kirke gør metalmusik tilgængelig for metalhungrende unge, hvor går de så hen? siger Mikael Laugesen, der, trods lidt kort forberedelsestid, sagde ja til at få arrangeret bandets besøg i Danmark. Med hjælp fra sin bror Daniel Laugesen, der hurtigt meldte sig på banen for at hjælpe, er det blevet til to koncerter: Tirsdag den 20. maj kl. 19.30 kan man opleve bandet ved en koncert på Frøstruphave Efterskole i Nørre Nebel, og onsdag den 21. maj er der rockgudstjeneste i Lind Kirke, Kollundvej 28, kl. 19.30. Entrépriser fra 50 kr.

Man kan læse mere om bandet og lytte til noget af deres musik på chaoticresemblance.com

Lisbeth Th.

Årsmøde i MAF: "Vi flyver med håb til isolerede mennesker"

Mission Aviation Fellowship Danmarks (MAF) årsmøde bød på gode nyheder om både midler og mennesker. Flere givere, ny pilot og en ungdomsafdeling i vækst.

Torben Munkholm holder sin formandsberetning på MAF's årsmøde i Silkeborg den 26. april.

"For første gang i MAF Danmarks historie lykkedes det at indsamle mere end 5 millioner kroner fra private givere i 2024."

Det sagde MAF Danmarks formand Torben Munkholm på organisationens årsmøde i Silkeborg lørdag den 26. april. Omsætningen i 2024 beløber sig til 6,7 millioner kroner. Resten fra offentlige og institutionelle donorer.

- En ledelsesberetning giver det store overblik, at man for alvor får øje på Guds godhed og generøsitet, fastslog formanden.

Letter eller lander hvert 6. minut

MAF står for Mission Aviation Fellowship og er i dag verdens største humanitære flyselskab med 117 fly i 24 udviklingslande.

Flyselskabet blev oprettet af to RAF-piloter efter Anden Verdenskrig for at række ud med nødhjælp, medicin, skolematerialer og kirkelig støtte til isolerede befolkninger. I dag letter eller lander MAF i et isoleret område hvert 6. minut.

MAF Danmark arbejder ud fra organisationens 3 P'er: Provision, Prayer, People, dvs. indsamlinger, forbøn og udsendelse af medarbejdere.

- I 2025 har MAF eksisteret i 80 år! Sammen er vi nået langt, og mange mennesker har oplevet livsforvandling. Dette takker vi både vores støtter og Gud for, sagde MAF Danmarks generalsekretær Peter Hedelund.

Ny pilot ved årsskiftet

På årsmødet blev deltagerne præsenteret for Andrias Hansen, der ventes udsendt fra Danmark inden årets udgang. Han kommer fra Færøerne og er uddannet pilot og lige nu i gang med specialtræning på MAF's flyveskole for kommende MAF-piloter i Holland.

MAF Danmark har i forvejen to familier udsendt til Papua Ny Guinea. Rebecca og Tajs Jespersen arbejder som hhv. lærer og kommunikationsmedarbejder og Heidi og Steffen Engedal som hhv. omsorgsmedarbejder og skoleleder på MAF's flybase i Mount Hagen.

2024 blev også året, hvor MAF's ungdomsafdeling CO-PILOT voksede til knap 400 medlemmer. CO-PILOT arrangerer foredrag, film og andre støtteevents og sender jævnligt et hold unge afsted til sydlige himmelstrøg for at opleve MAF on location.

- Hver dag bringer MAF hjælp, håb og heling til folk, der ellers ville være utilgængelige. Håb giver trøst, særligt i svære tider, pointerede Peter Hedelund.

Samarbejde med Mercy Ships

Årsmødet sluttede med et foredrag af Svend Løbner, hvor han fortalte og viste billeder fra sine reportagerejser for MAF i Uganda, Kenya, Tanzania og Madagaskar.

Han dvælede især ved det unikke samarbejde med Mercy Ships, hvor MAF-flyvninger sikrer hurtig og effektiv screening af patienter i Madagaskars afsidesliggende områder. Patienter med tumorer, læbe-gane-spalte, "hjulben" og andre deformiteter kan derefter modtage gratis specialkirurgisk operation på hospitalsskibet Africa Mercy.

Mercy Ships er blot en af 1.500 organisationer, som MAF flyver for verden over.

Red

Ved Sinajbjerget i Saudi-Arabien

Efter at have studeret israelitternes formentlige overgangssted over Det Røde Hav (se Udfordringen uge 16) fortsætter gruppen af nordiske researchere til det genopdagede Sinaj-bjerg i Midjans ørken.

Af journalist og dr. i religiøse studier Henri Nissen

I den første reportage fra vores rejse til Midjan i Saudi-Arabien (se Udfordringen uge 16) så vi på spor efter israelitternes overgang over Det Røde Hav. Vi så også på steder, som kunne passe med de bibelske steder Mara, Elim, Jetros by Al Bad, kampen med amalekitterne - og vi endte ved den mærkelige spaltede klippe i Refidim. Vi nærmer os nu selveste Horebs bjerg, hvor Moses fik De Ti Bud.

Gruppen af norske, svenske og danske deltagere havde hyret fire terrængående biler og en erfaren fransk ekspert.

Horebs bjerg

Bagved den spaltede klippe ligger en bjergkæde, Jabal Al Lawz, med bjerget Maqla, som adskiller sig ved at være sort på toppen, som om den er brændt af.

Bibelen fortæller, at der var ild og røg fra bjergets top, da Gud steg ned. Et mørkt geologisk lag findes dog mange steder i Midjans land, hvor vi nu færdes.

I første reportage-artikel fortalte vi om, hvordan vi i den bagende sol søgte efter klippen ved Refidim, som står tæt ved de saudiske Sinajbjerge. Nu vendte vi tilbage ad en anden og meget mere behagelig vej.

Noum i Midjans land

Saudi-Arabien er nemlig i gang med et kæmpemæssigt egnsudviklingsprojekt, kaldet Noum, på egnen. Derfor er der nu anlagt brede motorveje i ørkenlandet, hvor der før kun var vanskeligt fremkommelige grusveje.

Selv vores franske guide var overrasket over, at vi nu kunne køre ad en asfalteret vej indtil kun få kilometer fra Sinajbjergkæden fra den anden side af bjergene.

Han havde tidligere kørt her ad grusveje, og i regntiden var vejen ufremkommelig. Langs den asfalterede vej står der nu højdemålere og en advarsel imod at køre ud over kanten på vejen, når den er oversvømmet.

Det er svært at forestille sig denne overflod af vand, når man her færdes i et knastørt ørkenlandskab. Men Sylvain fortæller, at hele landskabet får et grønligt skær af græsarter, når regnen skyller ned.

Forvirring om Sinaj

En del bibelturister har besøgt et andet Sinaj-bjerg helt nede syd på Sinaj-halvøen, der tilhører Egypten.

Her ligger et ældgammelt kloster, og Kejser Konstantins mor Helena besøgte stedet, hvorefter det i den ortodokse kirke blev betragtet som det bibelske Sinajbjerg. Og det blev - ikke mindst - en stor turistattraktion.

Bjerget passer imidlertid ikke med oplysningerne i Bibelen om israelitternes rejserute.

Man behøver blot at kigge på et landkort og oplysningerne i 2. Mosebog for at konstatere, at Sinaj-bjerget på Sinaj-halvøen ikke kan være det bjerg, hvor Moses fik De Ti Bud.

Fordi:

1. Sinaj og Horeb bjerget nævnes EFTER overgangen over Det Røde Hav.

Havet adskiller Egyptens Sinajhalvø fra Saudi-Arabien. Hvis Moses efter overgangen skulle få De Ti Bud på et bjerg på Sinajhalvøen, skulle han og folket have rejst tilbage over Det Røde Hav.

2. Moses blev mødt af Jetro og Sippora i Midjan, da folket var kommet over Det Røde Hav. Og Midjan ligger som nævnt i Saudi-Arabien - på den østlige side af Det Røde Hav.

3. Nogle bibelkort har medvirket til forvirringen ved at skrive Midjan på begge sider af Rødehavet - formentlig for at få det til at passe med det påståede Sinaj-bjerg i Egypten. Men der er ingen arkæologiske tegn på, at midjanitterne har boet på den vestlige side af Rødehavet.

4. Paulus skriver, at Sinajbjerget ligger i *Arabien*. (Galaterbrevet 4,25.) Sinaj-halvøen ligger ikke i Arabien, men i Egypten.

5. Den jødisk-romerske historiker *Josefus* nævner, at bjerget ligger i *Arabien*.

6. Stednavne, som "Moses' brønd", "Moses' bjerg", oasen med 12 brønde og landskaber i Midjan i det nord-vestlige Saudi-Arabien passer bedre med beskrivelserne i Bibelen.

Sinaj/Horebs bjerg

En del af gruppen foretog efter et par dages rekognoscering en daglang vandring/klatring op på bjergene ved Jabal Al Lawz, med bjerget Maqla, som mange nu tror er det rette Sinaj-bjerg - Horebs bjerg, som det også kaldes. Bjerget målte vi til 2.326 meter højt. Der er ca. 1.000 meters elevation fra det omgivende højland til top.

Nogle blev dog - ligesom Israels 70 ældste - på et plateau, som heller ikke ligger langt fra toppen. Og nogle nøjedes med at studere de spændende omgivelser omkring bjergene.

Her er flere bjergtinder, men en af dem har to kæmpe stenblokke på toppen - med et træ midt i mellem! Det er meget usædvanligt, for resten af bjerget er helt goldt og uden træer.

Bibelen fortæller, at Moses gik op med de 70 ældste (dvs. ledere). Han efterlod dem et stykke oppe og gik selv længere op på bjerget, der var indhyldet i en røgsky og rystede som under et jordskælv.

Moses blev der i 40 dage, før han kom ned. Han medbragte to stentavler med De Ti Bud.

Dansen om Guldkalven

Folket havde i mellemtiden

Her ses det saudi-arabiske Horeb - eller Sinajs bjerg i Midjans land. Øverst oppe skimter man to store klippeblokke, som meget usædvanligt har et levende træ mellem sig i den golde ørken.

På billedet herover ses nogle af deltagerne på ekspeditionen helt oppe ved blokkene og træet på toppen. Det var måske her, Moses opholdt sig, da "Skyen dækkede bjerget, og Herrens herlighed tog bolig på Sinajs bjerg. I seks dage dækkede skyen bjerget, og på den syvende dag kaldte han på Moses inde fra skyen. For israelitterne så Herrens herlighed ud som en fortærende ild på bjergets top. Men Moses gik ind i skyen og op på bjerget, og han blev på bjerget i fyrre dage og fyrre nætter." (2. Mosebog 24,15-18).

Den franske islamekspert Sylvain Romain viser deltagerne de bjerge, som identificeres som Sinaj og Horeb bjergene, hvor Moses søgte Gud og fik De Ti Bud. Nogle af de norske deltagere brugte en dag på at bestige bjergene og tog fotos og en film, som senere udkommer. Nogle besøgte også en hule på bjerget, som kaldes "Elias' hule".

Profeten Elias flygtede for sit liv og gemte sig i en hule på Horebs bjerg. Her findes endnu en hule, som kaldes "Elias' hule".

Disse runde tilhuggede "skamler" finder man nedenfor bjerget. Ifølge 2. Mos. 24, 5 fik Moses fremstillet 12 stenstøtter til Israels 12 stammeledere.

mistet tålmodigheden. De troede, at Moses var omkommet oppe på det brændende bjerg.

I den lange ventetid havde de fået hans bror Aron til at lave en guldkalv af deres smykker, som de dansende tilbad i et orgie, da Moses kom ned.

Fra Egypten kendte de nemlig en ko-gud, Hator. Og faktisk finder man endnu i dag helleristninger på klipper her i ørkenen af en ko, der ligner Egyptens Hator.

Arkæologer har nu indhegnet en forhøjning af sten, som mange tror kan være stedet med guldkalven.

Her findes nemlig mange helleristninger på stenene af Hatorkøer og folk, der danser, samt en jødisk syvarmet lysestage.

Området passer desuden med, at der ligger et meget stort fladt område bagved mod nord, hvor israelitter i tusindvis kan have camperet. Og der er gjort flere opdagelser i disse områder.

På bibelhistoriske malerier ser man ofte Moses med tavlerne på vej nedad bjerget og folket umiddelbart nedenfor bjerget.

Men bibelteksten fortæller faktisk, at det ikke var hele folket, der camperede ved bjerget, men at Moses kun tog de 70 ældste med - både da han skulle slå på klippen ved Refidim, og da han gik op på bjerget for at tale med Gud. Derfor er det ikke i modsætning med bibelteksten, at lejren med de flere hundred tusinder lå et stykke derfra.

I dag skærer en bred asfaltvej igennem landskabet mellem Sinajbjergene og lejren. Midt i mellem ligger nogle klipper i det indhegnede arkæologiske område, som forbindes med tilbedelsen af guldkalven.

Pagtens Ark

På vej over mod campområdet findes også et mindre bjerg, hvor der er fundet rester af ovne og forme. Nogle mener endda at kunne se vingeforme. Og da det netop var her i Refidim, at Moses fik fremstillet Pagtens Ark, er det nærliggende at forestille sig vingeforme, som man tænker kunne tyde på, at de har været brugt til at støbe kerubenglene på Pagtens Ark.

Om den teori holder, skal vise sig, men der er i hvert fald tegn på, at der er arbejdet med metal på stedet.

Tourleder Elin Berglund viser alteret nedenfor Sinajbjerget og stenindhegningen, som offerdyrene kan være ledet igennem.

Gravplads for 3.000

Folkets egyptiske udskejelser med dyrkelsen af guldkalven er ikke blot et frafald fra troen på Gud, det er også et oprør imod Moses' autoriet som leder.

Moses giver oprørerne en chance for at fortryde. Herefter bliver de resterende oprørere dræbt. På en dag dræbes 3.000 oprørere med sværd af præsteslægten levitterne, fortæller Bibelen.

Derfor er det interessant, at arkæologer kun få kilometer herfra har registreret en begravelsesplads fra bronzealderen. Her er tegn på, at mange er blevet begravet på samme tid.

I betragtning af de få beduiner, som ellers har befolket ørkenen, er denne store begravelsesplads også opsigtvækkende.

Det var specielt at besøge denne gravplads. Den er nu indhegnet som et arkæologisk område, men vi kunne gå ind ved klipperne.

Gravene er til dels indhegnet i grupper. Jeg forestiller mig, at levitterne ikke har dræbt oprørerne i lejren, hvor det nemt kunne føre til mere oprør. Man har ført oprørerne væk fra lejren og hugget dem ned på selve gravpladsen, så de ikke skulle transporteres.

Elias' hule på Horeb

Højt oppe ad den stejle bjergside på det mulige Horebs bjerg finder man en hule, som fra gammel tid kaldes "Elias' hule".

Ifølge 1. Kongebog 19,9 flygtede profeten Elias nemlig fra den onde Dronning Jesabel efter et voldsomt opgør med 400 Baalprofeter. Elias frygtede for sit liv og flygtede ned i ørkenen. Han vandrede i 40 døgn ud i ørkenen, før han slog sig ned i en hule på selveste Horebs bjerg.

'Den sagte susen'

Her oplevede Elias - ligesom Moses - "Herrens herlighed" drage forbi. Det er beskrevet sådan:

"Forud for Herren kom en voldsom og kraftig storm, der splintrede bjerge og knuste klipper, men Herren var ikke i stormen. Efter stormen kom et jordskælv, men Herren var ikke i jordskælvet. Efter jordskælvet kom en ild, men Herren var ikke i ilden. Efter ilden lød der en sagte susen. Da Elias hørte det, tilhyllede han sit ansigt med kappen, gik ud og stillede sig i hulens åbning. Da lød der en stemme: "Hvad vil du her, Elias?" (1. Kongebog 19,11-14)

Elias fik besked om, at dronningen var dræbt, og kong Jehu havde taget magten i Israel. Han vender så tilbage til Israel og salver to konger og en profet. Elias var - trods sin frygt - den største profet i Gamle Testamente.

Elias' hule ligger oppe på den stejle bjergside. Den er på størrelse med et værelse og nem at forsvare mod fjender på grund af beliggenheden.

De 12 stamme-blokke

Fra bjerget ser man tydeligt en stenindhegning nedenfor bjerget.

Teorien er, at offerdyr er ført gennem indhegningen frem til et alter, som ligger for enden.

Ikke langt derfra finder man nogle lyse og runde blokke. De er tydeligvis menneskeskabte, selvom de ligger herude i en ubeboet ørken.

Bibelen fortæller faktisk:

"Så skrev Moses alle Herrens ord ned, og næste morgen byggede han et alter ved bjergets fod og rejste **tolv stenstøtter**, en for hver af Israels tolv stammer.

Derpå satte han israelitternes unge mænd til at bringe brændofre og at ofre tyre som måltidsofre til Herren." (2. Mos. 24, 5-7)

Levende bibelhistorie

Det er en speciel oplevelse at stå ved dette 3.500 år gamle alter i ødemarken og sidde på nogle af disse stenstøtter, som israellitternes 12 stammeledere formentlig engang sad på.

»Vi vil adlyde Herren og gøre alt, hvad han befaler« sagde lederne dengang på folkets vegne.

Her indgik de en pagt med Gud. De boede i ørkenområderne i 40 år, før de vendte tilbage til det Kanaans land (Israel) som deres stamfædre Abraham, Isak og Jakob havde boet i, før slægten tog til Egypten.

Flere indicier

Der er mange andre indicier, der tyder på, at israelitterne var her for ca. 3.500 år siden. Man kan måske nok tvivle på nogle af indicierne. Men samlet virker det overbevisende, at det netop var her, de bibelhistoriske begivenheder foregik.

Efter Saudi-Arabiens overraskende åbning er vi i dag i den heldige situation, at vi kan gen-finde de skjulte bibelske steder og måske få revideret tidligere tiders opfattelser.

Hvis man vil studere emnet mere, har den svenske læge, dr. Lennart Müller skrevet bogen "Exodus" (Scandinavia forlag) om disse opdagelser, mens det endnu var forbudt at komme ind i Saudi-Arabien. Og der er også flere videoer fra stederne på YouTube.

Til det forjættede land

Fra Saudi-Arabien rejste israelitterne nordpå op igennem det nuværende Jordan, hvor Moses overlod ledelsen til Josva, før han selv døde.

Israelitterne indtog herefter Jeriko og derpå by-stat efter by-stat i det daværende Kanaan.

De boede her i ca. 1.600 år, før de blev jaget ud af romerne i år 70.

Herefter var de spredt blandt alle folkeslag i mere end 1.800 år. De blev forfulgt i mange lande, og nazisterne forsøgte målrettet at udrydde dette folkeslag. Seks millioner blev udryddet i kz-lejre.

Men efter verdenskrigen vendte nogle af de overlevende jøder tilbage til et dengang ørkenagtigt Palæstina - og helt mirakuløst fik de ved en FN-resoluition i 1948 deres gamle fædreland tilbage.

Der er noget særligt ved jøderne og Israel, som ikke kan forklares. Der er en Gudsfaktor. Og med kristendommen blev jødernes historie også en del af vores historie.

Du kan støtte Bibelsk Arkæologi og Research gennem Missionsfonden.dk. Bankkonto 9570-06139450 eller MobilePay 81558. Husk at skrive: Projekt 6133 for Bibelsk Arkæologi og Research.

Møder & Arrangementer

I Hans Fodspor kommer til Slagelse

I Hans Fodspor kommer til Slagelse Bibliotek, Stenstuegade 3, d. 31. maj, kl. 14.00.

Alle er meget velkomne. Der vil være fællessang, vidnesbyrd og forbøn for alle syge m.m. Der er gratis adgang!

PROGRAM:

FREDAG: **Festival** kl. 17 - 22

LØRDAG:
Undervisning kl. 10 - 12
Undervisningen er delt i tre spor: For mænd, kvinder og unge
Festival: Kl. 15 - 21

SØNDAG.
Festival: Kl. 15 - 18

ADRESSE:

Københavns Bibeltræningscenter
Hedemarksvej 15,
2620 Albertslund

FOR MERE INFO:

Tlf.: +45 24493841
For indkvartering:
+45 24493841

Annoncér i Udfordringen – og vær med til at sikre den kristne avis.

Sæt allerede nu X i kalenderen.

Chaotic Resemblance er et kristent rockband, der er dedikerede til at sprede biblens budskab.
De afholder to arrangementer i Danmark i år:

Den 20. maj 2025

Afholder
Chaotic Resemblance
Koncert
i Nørre Nebel kL.19.30
(Frøstrupvej 140)

Den 21. maj 2025

Afholder
Chaotic Resemblance
Rock gudstjeneste
i Herning kL.19.30
(Kollundvej 28)

Billetter sælges ved indgangen fra kl. 18.30
Pris 100 kr.- Studerende 50 kr.
(MobilePay el. kontant)

Drikkevarer må ikke medtages. Der sælges drikkevarer før og under koncerten.

Udlejning

Villalejlighed udlejes i København

Dejlig lys to-værelses villalejlighed på 30 m2, Harekrogen 6 i Skovlunde (København) med eget toilet og bad samt egen indgang. Ligger op ad skønt naturområde (Sømosen) og tæt på offentlig transport. Evt. brug af have kan vi snakke om. Stort opbevaringsrum til disposition. Pris 7500,- inkl. forbrug. Kontakt os på mobil 20448446 eller mail: ken.dolva@mac.com

Bed&Breakfast i Christiansfeld

Bo på Det Gamle Posthus i verdensarvsbyen Christiansfeld. 1 værelse med 2 sengepladser på 1. sal med adgang til køkken og bad. Kun 400 kr. pr. døgn. Morgenmad kan evt. købes i café Morgenstjernen i samme bygning.

Bestil hos Margit: 4031 0250

Erhverv

Bogsalg

Bestil bogen
OMSORG
af Josef Kristensen
Læs mere og bestil på:
www.omsorgsterapi.dk

Kristent Bogcenter
kristentbogcenter.dk
Mange bøger på lager
- tlf. 66 11 33 13

Besøg vores web-shop på Hosianna.dk
Find gaven til:
- brudeparret
- bryllupsdagen
- fødselsdagen
- jubilæet
… og meget mere!

webshop
Udfordringens
Hosianna.dk / Bøger / Film / Musik

Stillinger

Stillinger

ER DU VORES NYE PRÆST?

Galten valgmenighed er...

- Et favnende og åndsfyldt menighedsfællesskab med fokus på udrustning til tjeneste. Vi ønsker at nå mennesker gennem evangelisation og diakoni og øge synligheden i lokalområdet.

Du er...

- En klar formidler ind i den samtid vi lever i til forskellige målgrupper, god til at skabe relationer og er struktureret og handlekraftig i hverdagen.

Følg QR-koden og læs mere om vores menighed, og se hele stillingsopslaget ←

GALTEN VALGMENIGHED

Bofællesskabet Skærvebo
- søger vågen nattevagt

Vi søger en fast nattevagt til Skærvebo.

På Skærvebo er der 2 nattevagter på arbejde – hvilket betyder, at man altid vil være på arbejde med en kollega.
Det er en vågen vagt, der kan være mulighed for et kort hvil undervejs. Nattevagten har først og fremmest ansvaret for beboernes ve og vel og skal derfor opholde sig i huset, således at beboerne til enhver tid kan høres. Udover at give pleje og støtte til beboerne om natten/morgenen vil der også være en del praktiske opgaver – såsom rengøring – vask af tøj mm.

Vi glæder os til at byde en ny kollega velkommen 1/7-2025.
Løn og ansættelsesvilkår i forhold til gældende overenskomst.
Læs mere om stillingen på www.skærvebo.dk

Har du spørgsmål, er du velkommen til at kontakte leder Erik Laursen på tlf. 75650990 / 30546677

Skærvebo /Annekset består af to afdelinger med henholdsvis 18 og 8 beboere med forskellige fysiske og psykiske funktionsnedsættelser. Beboerne er i dagtimerne beskæftiget i eksterne aktivitetstilbud.

Bofællesskabet Skærvebo/Annekset - en del af
Kristelig Handicapforening
ELSKET OG VÆRDIFULD

Bofællesskabet Skærvebo/Annekset, Haremarksvej 76, 8723 Løsning

Pædagog til Esajasskolen

Har du overvejet at arbejde på en lille friskole?

ESAJASSKOLEN

Kom og bliv en del af vores skønne skole i Hvidovre.

Vi har 250 børn i alt og 100 børn i vores SFO.

Du har en pædagoguddannelse eller lignende og ønsker at arbejde aktivt med på skolens kristne værdigrundlag.

Stillingen er en fast stilling på mellem 70% og 100% med ansættelse pr. 1. august 2025.

Løn og ansættelse i henhold til overenskomst mellem BUPL og FKF.

Ansøgningsfrist 26. maj.

Se hele stillingsopslaget på vores hjemmeside: www.esajasskolen.dk

Byens Valgmenighed søger sekretariatsleder

Vi leder efter en person, der kan udvikle vores organisation, holde mange bolde i luften og arbejde struktureret. Måske er det dig, vi leder efter.

Vi er en menighed i København på 150 voksne medlemmer og 70 børn.

Se mere på:
www.byensvalgmenighed.dk

BYENS VALGMENIGHED

Kontakt: annoncer@udfordringen.dk
Tlf.: 2681 7717

Se oversigt over priser og deadlines her:
Udfordringen.dk/Annoncer

Økonomichef til Sømandsmissionen og Hotel SØMA

Sømandsmissionen

HOTEL SØMA

Søg stillingen på somandsmissionen.dk/ledige-stillinger

HERAGÅRDEN
- et botilbud for unge med autisme
søger souschef med pædagogisk ansvar

Vi søger dig, der er faglig pædagogisk stærk i KRAP og autisme, har evner som leder og ønsker at fastholde og udvikle den faglige kvalitet på Heragården med afsæt i det kristne livs- og menneskesyn.

Du bliver sammen med Heragårdens leder en del af en alsidig hverdag med pædagogiske opgaver og strategiske ledelsesopgaver. Stillingen er på min. 32 timer med ca. 15 timer til ledelse. Souschefen er en vigtig rollemodel og kulturbærer for Heragårdens værdier og arbejdsmiljø.

Dine opgaver:

- Arbejde selvstændigt og udviklingsorienteret med fokus på borgerens udvikling
- Udvikle de pædagogiske opgaver, systematisere og kvalitetssikre dokumentation
- Facilitere teammøder, fællesmøder og faglig sparring til kolleger
- Opfølgning med eksterne vedr. borgere
- Planlægning af arbejdstider, supervision og faglig udvikling
- Visionære og administrative ledelsesopgavere
- Faglig sparringspartner for leder

Trives du med at være tydelig, tage beslutninger og have mange bolde i luften, så send en ansøgning senest d. 2. juni 2025. Samtaler forventes afholdt i uge 23 - 24. Løn og ansættelse efter lokal aftale.

Vi glæder os til samarbejdet.

Heragården er et § 107 / 108a botilbud i Herning for unge med autisme og nedsat psykisk funktionsniveau. Vores vision er at være et kristen botilbud, hvor unge med autisme får professionel støtte til at se mening med livet og får håb for fremtiden. På Heragården bor der 14 unge i egen lejlighed, hvor målet er at kunne mestre et selvstændigt liv. Heragården har fælles opholdsrum, værksteder, fitness og udefaciliteter, alt sammen omgivet af skov og natur. Heragården er en del af Kristelig Handicapforening.

Læs mere på **heragaarden.dk** eller kontakt Daniel Laugesen på tlf. 96273100 / post@heragaarden.dk

HERAGÅRDEN

Heragården | Koustrup Alle 15B | Lind | 7400 Herning | +45 96 27 31 00 | post@heragaarden.dk | Heragaarden.dk

ER DU DEN NYE LEDER PÅ KFUM'S SOLDATERHJEM I KARUP?

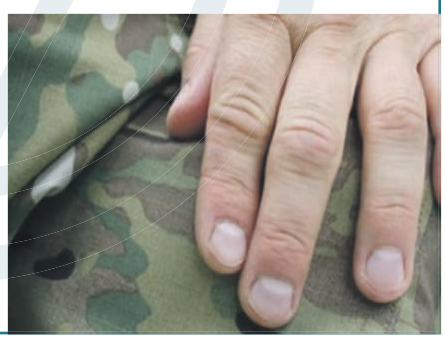
Leder / lederpar søges til KFUM's Soldaterhjem ved flyvestation Karup.

Vær med til at skabe et hjem med tro, nærvær og relationer for værnepligtige og soldater i Karup.

Grib chancen nu!

Kontakt: Bestyrelsesformand HP Eriksen,
hp@kfums-soldatermission.dk
eller tlf. 2022 7715
Ansøgningsfrist: 26. maj 2025.

KFUM's Soldaterhjem

Følg Udfordringen på Facebook og Instagram

Radio - Programmer om tro på P1

Søndag 18/5
10.03 Gudstjenesten på P1 fra Sct. Peders Kirke, Næstved. Roskilde stift. 4. s. e. påske
Prædikant: Anette Ejsing.
Salmer:
DDS 406: Søndag morgen fra de døde.
DDS 396: Min mund og mit hjerte.
DDS 294: Talsmand som på jorderige.
DDS 25: Hvert et lys i livets nat.
Vært: Jon Kaldan.

11.03 Pilgrim på vandring
Hvad sker der, når hverdagen sættes på pause, og man vandrer ud i verden? Frederik Walther Løth Christensen, 25 år, og Dorthe Carlsen, 66 år, taler sammen om erfaringer med vandring som en fordybelse ind i eksistensen.
Vært: Anders Laugesen.
(Sendes også 4.03).

15.03 Hvad ville Jesus have sagt?:
Vi vil allesammen gerne gøre vores bedste. Men det er ikke altid, vi ved, hvad det bedste er. Hvad med at spørge det, ifølge kristendommen, mest perfekte menneske? Jesus. Hvad ville Jesus have sagt: for dig, der elsker Jesus, dig, der ikke ved, hvem Jesus er, og dig, der leder efter argumenter for, hvorfor vi overhovedet nogensinde har fundet på at lave radio om ham.
Du kan altid skrive dine spørgsmål til Jesus@dr.dk.(Sendes også lørdag kl. 22.03)

19.03 Ditlev og dæmonerne
Hvorfor findes det onde og dæmoniske udenfor og indeni os mennesker? Det spørgsmål undersøger præst og forfatter Kristian Ditlev Jensen i denne programserie sammen med sin medvært Christoffer Emil Bruun og en række gæster. Med afsæt i Kristian Ditlev Jensens personlige oplevelser med seksuelt misbrug, alkoholisme og psykisk sygdom dykker værterne ned i nogle af livets mørke skyggesider. (Genudsendelse fra lørdag).

Nana Hauge prædiker ved radiogudstjenesten fra Roskilde søndag den 25. maj.

Søndag 25/5
10.03 Gudstjenesten på P1 fra Hårslev kirke, Roskilde stift. 5. s. e. påske
Medvirkende:
Prædikant: Nana Hauge.
Salmer:
DDS 10: Alt hvad som fuglevinger fik.
DDS 36: Befal du dine veje.
DDS 655: Er du modfalden.
DDS 724: Solen stråler over vang.

Udvalgte programmer om tro på DR / Kristne TV-kanaler

DR1
Søndag 18/5
10.00 Gudstjeneste fra Søborg Kirke
Brødrene Sune og Andreas Gylling Ælbelø er opvokset i et kristent missionsk miljø. Her oplevede de, hvordan de med deres seksualitet ikke var velkomne eller accepterede. Derfor har Katrine Muff inviteret dem til Søborg Kirke i Gilleleje til en gudstjeneste ved Sarah Auken, der handler om, hvorvidt der er dele af os selv, vi bør forkaste eller skjule, hvis vi vil passe ind. Sendes også på DR2 kl. 14.00.

Mandag 19/5
20.30 Guddommelig mad (4:4): Brød og mirakler
Claus Meyer og præsten Poul Joachim Stender velsignes af syngende Jesusevangelister i Israel - og spiser brød til. Bønnen i Fadervor om det daglige brød bliver hørt af både kristne, muslimske og jødiske bagere i form af arabiske Jerusalembrød, pitaer bagt i et rør, flettede jødiske sabbatsbrød og sågar en rugbrødsmissionær i Tel Aviv. Claus Meyer er selv brødmissionær i Danmark, men vil Poul lykkes med sin mission om at få Claus til at komme nærmere Gud sådan i helt kristen forstand?

Lørdag 24/5
18.50 Før søndagen
"Du spør mig om håbet" - Katrine Muff og Mathias Hammer introducerer ugens salme, og DR Børnekoret synger.

DR2
Søndag 18/5
14.00 Gudstjeneste fra Søborg Kirke med Katrine Muff som vært. Genuds. fra DR1 kl. 10.00.

FGP-TV
FGP-Huset, Nygade 17,
3782 Klemensker, Tlf. 40870533
Mail: post@FGP.dk
Udsendelserne kan ses på FGP-TVs hjemmeside www.FGP.dk (Menupunkt: FGP-TVs IT-kanal)
Derudover minimum fire gange ugentlig på GospelChannel. Blandt andet onsdage kl. 19.00 og lørdage kl. 11.30.
GospelChannel er en gratis kanal på bl.a. CanalDigital.

KKR-TV i DK
Se kristent tv døgnet rundt her:
1. I hele landet på dit tv med en KKR tv-boks. Bestilles på www.kkr.dk / seerklubben@kkr-tv.dk eller tlf/sms: 35 31 00 57.
2. På MoreTV via TV, mobil og tablet i hele landet. Læs mere og bestil på moretv.dk eller ring 69 16 16 20 for mere info. Programoversigt på: kkrtv.dk/programmer.

Kanal 10
Kanal 10 er en norsk tv-kanal, der tjener som platform for forskellige kristne kirkeretninger med en vision om at vise, hvad der sker i kirkerne i Norge. Kanalen sender også danske programmer og indgår i MoreTV pakken. Se mere på www.kanal10.no

SAT-7
Fire tv-kanaler som kan ses på Appen SAT-7 Plus:
• SAT-7 ARABIC (for familier på arabisk)
• SAT-7 KIDS (for børn på arabisk)
• SAT-7 PARS (for persisktalende seere i primært Iran, Afghanistan og Tadsjikistan)
• SAT-7 TÜRK (for tyrkisktalende seere i primært Tyrkiet og Aserbajdsjan)
Se mere på www.sat7.org og facebook.com/SAT7Network

Loveworld TV
Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d
28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning og helbredelsesudsendelser. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og yderligere info.: www.loveworldtv.co.uk/

Revelation
Kanal ASTRA 2a, 2b, 2d - 28,2 grader E= øst. Engelsk kanal. Undervisning / forbøn for syge. Ekstra parabol muligvis nødvendig. Program og teknisk support: www.revelationtv.com

More 2 life TV
Regionalt TV i MUX 1. Kanal Nord: Mandag - tirsdag 8:30, onsdag 23:00, torsdag 21:00, lørdag 10:00, søndag 11:00. Kanal Øst: Mandag - torsdag 8:30, lørdag 11:30, søndag 15:00. Kanal Hovedstaden: Tirsdag 11:00, onsdag 15:30, torsdag 11:00, fredag 05:00.

Airport UCB TV
Sender på regionale digitale net
www.ucb.dk/ucbtv.htm
Hovedstaden (Airport TV)
Mandag 07.30-08.00, torsdag 05.30-06.00, søndag 08.30-09.00, søndag 15.30-16.00.

Andre kanaler
På Thor 1o vest:
Vision Norge, Gospel Channel
Fr. 11247 Pol V Sr 24500 Fec 7/8.
På Astra 1 19,2o øst: Bibel TV Fr. 10832 Pol H SR 22000 Fec 5/6.
Astra 2 28,5o øst:
TBN Europe Revelation

Tysksproget TV
Tysksprogede TV-Kanaler med satellitmodtagelse: Canal Digital: Via Astra modtages bibeltv.de og hopechannel.de.
Hopechannel.de:
Onsdag kl. 13.00 og kl. 19.30. Torsdag kl. 16.00. Fredag kl. 10.00 og kl. 20.15. Lørdag kl. 9.15.
Die Bibel-Das Leben - en kristen gæst fortæller i interview om sin "vandring", produceret af den tyske Adventistkirke.
Bibeltv.de: Tirsdage kl. 22.00 - 22.30: ICEJ - Faszination Israel med Gottfried Buhler. BibelTv er en afdeling af Evangeliums Rundfunk, som udsendes fra Wetzlar. Hope Media (Stimme der Hoffnung) = Hope Channel udsendes fra Alsbach-Hähnlein i Sydtyskland.

Web-tv
GOD TV: www.god.tv
DKNET.TV www.dknet.tv
TBN - Trinity Broadcasting Network: www.tbn.org

Stillinger

Vi kan tilbyde:
- spændende opgaver med juridisk rådgivning af vores medlemsvirksomheder, juridisk sagsbehandling og deltagelse i forhandling
- afvekslende, udfordrende og udviklende arbejdsopgaver indenfor individuel ansættelsesret og kollektiv arbejdsret
- gode muligheder for specialisering indenfor ansættelsesretten
- et meningsfyldt arbejde, hvor du kan gøre en forskel for vores medlemmer og dine kolleger
- gode arbejdsforhold og et godt samarbejdsklima i en værdibåret organisation
- et uformelt, humoristisk arbejdsmiljø præget af et positivt kristent livs- og menneskesyn

Vi forventer at du:
- er uddannet cand.jur., cand.merc.jur. eller har en anden relevant uddannelse og baggrund
- har flair for rådgivning og værdiskabende dialog med medlemmer og samarbejdspartnere
- har gode samarbejdsevner og gerne erfaring indenfor ansættelsesretten og med juridisk sagsbehandling
- er serviceminded, effektiv og fleksibel
- har gode kommunikationsevner
- er positiv og tillidsvækkende
- har stor forståelse for det at være arbejdsgiver

Ansættelse
Du bliver ansat i KAH, der er en hovedorganisation for Arbejdsgiverforeningen KA og KA Pleje. Se mere på ka.dk og kapleje.dk.

Vi mener, at alle mennesker har lige stor værdi og har krav på at blive mødt med tillid, respekt og oprigtig interesse.

Stillingen er på 37 timer pr. uge med fleksibel arbejdstid. Du skal samarbejde med dygtige kollegaer, der er dedikerede til at yde den bedste rådgivning til ca. 1.400 medlemsvirksomheder.

Vi ser frem til at høre fra dig. Upload din ansøgning vedlagt CV og anden relevant dokumentation på **ka.dk/ledigestillinger**. Referencer, der kan kontaktes, bedes angivet. Evt. spørgsmål kan rettes til juridisk chef **Jens Peter Aagaard** på mail **jenspeter@ka.dk** eller **tlf. 82 132 142**.

Tiltrædelse hurtigst muligt.
Ansøgningsfrist: 3. juni 2025.

KA HOVEDORGANISATION
- PLADS TIL SELVSTÆNDIGE TANKER
HOVEDORG.
Alsvej 7, DK-8940 Randers SV
Tlf.: 82 132 132
www.ka.dk

Casper Christensen taler om sin tro i Insider på TV2 Echo

Foto: Fra programmet Insider, skærmprint fra Facebook

Søndag den 11. maj var Casper Christensen gæst i programment Insider på TV2 Echo. Her fortalte han om udviklingen fra at have levet det vilde playboyliv til at blive kristen, læse Bibelen, bede og gå i kirke. Samtalen berørte også Hillsong Kirken i København, som den kendte komiker ofte besøger.

Man kan fortsat se episoden på TV 2 Play (kræver abonnement). I programmet indgår også et interview med Helle Thorning Schmidt og Lily Collins.

'Insider' er et nyt program på TV 2 om popkultur med værterne Abdel Aziz Mahmoud og Nicklas Bøhm.

Morgenandagten
Morgenandagten fra Domkirken i København sendes på P2 og DR 2 alle dage fra mandag til lørdag kl. 8.05. Den 20 minutters udsendelse varetages på skift af kirkens præster.

Kristen lokalradio

Nordsjællands Kristne Radio & Radio KUR
Egen antenne: FM 92,8 MHz
Stofa net: 96,8 MHz
Netradio og podcast
Radio KUR (Kristen Ungdomsradio): Sender via egen YouTube kanal og via Facebook
www.nkradio.dk

København Rhema Radio
Morgenradio fra 06.00 til 10.00 på 106.3 FM. Lørdag kl. 06.00 til 13.00 Søndag kl. 06.00 til 21.00 på 106,3 FM. Natradio fra 00.00 til 06.00 på 103.4 FM
UCB Media på nettet 24/7: ucb.dk

Lumi Radio Aalborg
Sender prædikener, bibelundervisning, mødereportager og musikudsendelser med kristen musik 33 timer om ugen: lumiradio.dk, facebook.com/lumiradio. FM 92.2 MHz, 106.5 MHz, 107.4 MHz

Radio Ådalen
Egen antenne: Opsund: 96.4 MHz | Lønborg: 107.1 MHz
Fællesantenne
Skjern: 97.0 MHz samt netradio: www.radio-aadalen.dk

Norea Radio Danmark
Webradio - http://norea.dk

Radio fri-born.dk
Pinsekirken Bornholm, Sagavej 5, Rønne, sender internet-radio 24/7. Kan høres på mobil, iPad mm. ved at hente den globale lydstreamingtjeneste TuneIns radio-app i PLAY og APP-Store. Når appen er installeret, søg efter fri-born.

Arkens radio
Kanal 2 i Esbjerg
Frekvens: 93.5 MHZ
Sydenergi: 90.3 MHZ
Web: arkensradio.dk

Info. om lokalradio og podcast kan sendes til: redaktion@udfordringen.dk

Løs ugens kryds og tværs - og vind et gavekort!

Træn hjernecellerne – og vind måske et gavekort!

Vinder i kryds & tværs i uge 19:

Kim Andersen
9600 Aars

Kodeord: *Loftsatelier*

Du kan også vinde et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, hvis du finder kodeordet i denne uge ved at sammensætte de bogstaver, der står i felterne med tal.

Skriv kodeordet og send det sammen med dit navn og din adresse til mail@udfordringen.dk eller til Udfordringen, Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld.

Kodeordet skal være Udfordringen i hænde senest tirsdag den 27.5. Vinderen får direkte besked og offentliggøres her på siden den 1.6.25.

Obs! Du kan IKKE benytte Udfordringens portofri kupon til at indsende koden.

Blandt de indsendte løsninger trækkes hver uge lod om et gavekort på 150 kr. til Hosianna.dk, vælg mellem bøger, bibelord i træ, cd'er og film.

Kryds og tværsen leveres af bureauet Kehlet Aps, Varde.

God fornøjelse!

Find bøger fra mange forskellige forlag på
Hosianna.dk
Fast fragt på 35 kr. uanset hvor meget du bestiller*
*Gælder ved levering i DK

Giv et abonnement i gave!

Et abonnement på Udfordringen er en gave som varer længe!
- Med den trykte avis har man også adgang til alle artikler på nettet.

Bestil pr. mail på abonnement@udfordringen.dk eller ring på tlf. 7456 2202.

MUSIK TJEK

Kunstner: Diatheke - **Titel:** ...And the Word Was God - **Genre:** Progressiv dødsmetal - **Download:** itunes.dk - **Pris:** 69 kr.

Bibelsk brutalitet og musikalitet

Diatheke fra Texas har siden 2018 arbejdet på at forene tung dødsmetal med stærke bibelske temaer. På debutalbummet ...And the Word Was God tager de for alvor springet. Her veksles der mellem brutalitet og skønhed, mens teksterne vidner om en dyb respekt for Guds ord og en tydelig ambition om at formidle håb midt i mørket.

Bag albummet står fire medlemmer med tydelige bidrag. Peter Watsons vokal spænder fra dybe growls til kraftfulde råb og skaber en stærk kontrast til de mere atmosfæriske sekvenser. Dallas McNeely leverer både tunge riffs og melodiske passager, som giver musikken dybde og bevægelse. John Wesley og Michael Osborn står for en solid og dynamisk rytmesektion, hvor Osborns tekniske trommespil især skiller sig ud og driver numrene frem.

"The Creator" sparker albummet i gang med voldsom energi, men formår at bevare en melodisk nerve. "The Promise" bygger op mod håbet med stille passager, der får lov at ånde og løfter albummets følelsesmæssige tyngde. Begge numre balancerer rå kraft og følsomhed, og det er netop i spændingsfeltet mellem det voldsomme og det skrøbelige, at bandet finder sin styrke.

...And the Word Was God er et værk født ud af kærlighed til Ordet og passion for musikken. Albummet er bygget op som en rød tråd, hvor hvert nummer føjer en ny facet til fortællingen. Her veksles mellem brutale udladninger og stille, meditative passager, hvilket gør oplevelsen både intens og opløftende, og det er langt mere end bare endnu et metalalbum.

Når metal både rammer kroppen og løfter ånden, sker der noget særligt. Det gør Diatheke her – med et album, man får lyst til at vende tilbage til. Igen og igen.

Joey Lønsmann Jensen

- Jeg har debugget modellen af dit skaberværk, og der var selvfølgelig ingen fejl - men når jeg så tilføjer synd som variabel, sker der alle mulige ganske forfærdelige ting!

En dag så hyrden Moses en busk, der brændte uden at blive fortæret af ilden. Og Gud talte til Moses fra busken og gav ham den store opgave at føre israelitterne ud af Egypten.

Gud har set og hørt sit folks nød i Egypten

Da Gud talte til Moses fra den brændende busk, sagde han:

"Jeg har set, hvordan mit folk bliver undertrykt i Egypten, og jeg har hørt deres klageskrig. Jeg føler med dem i deres lidelser, og jeg er kommet ned for at befri dem fra egypterne. Jeg vil føre dem ud af Egypten og ind i deres eget gode land, hvor der er masser af plads – et land, der flyder med mælk og honning. Det er landet, hvor kana'anæerne, hittitterne, amoritterne, perizzitterne, hivvitterne og jebusitterne bor.

Israelitternes skrig er nået mig, og jeg har set, hvordan egypterne har undertrykt dem med hårdt arbejde. Derfor sender jeg nu dig til Farao, for du skal føre mit folk, israelitterne, ud af Egypten."

"Jamen, det kan jeg da ikke," indvendte Moses. "Jeg kan da ikke møde frem foran Farao. Og hvordan skulle jeg kunne føre israelitterne ud af Egypten?"

Men Gud sagde: "Jeg vil være med dig! Lad dette være et tegn på, at det er mig, som har sendt dig: Efter at du har ført folket ud af Egypten, skal I tilbede mig ved det bjerg, du står ved lige nu."

"Men," indvendte Moses, "hvis jeg går til Israels folk og fortæller dem, at deres forfædres Gud har sendt mig, vil de med det samme spørge: 'Hvad hedder den Gud?' Hvad skal jeg så sige til dem?"

"Jeg er den, som altid er!" svarede Gud. "Du skal fortælle dem, at den, som altid er, har sendt dig til dem. Sig til dem, at Jahve, deres forfædre Abrahams, Isaks og Jakobs Gud, har sendt dig til dem.

"Fortæl dem, at Jahve, deres forfædre Abrahams, Isaks og Jakobs Gud, viste sig for dig, og at han sagde til dig: 'Jeg har set, hvordan egypterne har behandlet jer. Og jeg lover at befri jer fra elendigheden i Egypten og føre jer ind i det land, ... der flyder med mælk og honning.'"

Det har altid været mit navn, og sådan skal jeg huskes fra slægt til slægt.

Tag nu af sted og kald alle Israels ledere sammen. Fortæl dem, at Jahve, deres forfædre Abrahams, Isaks og Jakobs Gud, viste sig for dig, og at han sagde til dig: 'Jeg har set, hvordan egypterne har behandlet jer. Og jeg lover at befri jer fra elendigheden i Egypten og føre jer ind i det land, hvor kana'anæerne, hittitterne, amoritterne, perizzitterne, hivvitterne og jebusitterne bor – et land, der flyder med mælk og honning.'

De israelitiske ledere vil tage imod dit budskab. Derefter skal I sammen gå til Egyptens konge og sige: 'Jahve, vores Gud, har åbenbaret sig for os. Derfor vil vi gerne rejse tre dagsrejser ud i ørkenen for at ofre til ham. Giv os nu din tilladelse.'"

Jahve fortsatte: "Jeg ved godt, at egypterkongen ikke uden videre vil lade jer rejse – ikke medmindre han bliver tvunget til det. Jeg vil tvinge ham ved at slå hårdt ned på hele Egypten, og så vil han til sidst give efter og lade jer rejse.

Og jeg vil sørge for, at egypterne bliver venligt stemt og giver jer gaver, så I ikke skal rejse bort med tomme hænder. De hebræiske kvinder skal bede alle de egyptiske kvinder, der bor i nærheden af dem, om sølvsmykker, guldsmykker og fine klæder, og I skal give jeres sønner og døtre det på. På den måde får I lov at plyndre egypternes rigdomme."

(2. Mosebog 3,7-22)

Ved den brændende busk åbenbarede Gud for Moses, at hans navn er Jahve, og at han er Abrahams og Isaks og Jakobs Gud.

Tegningerne er Martin Young's Bible Cartoons. Teksten er fra Bibelen på hverdagsdansk.

Mobilt alter formidler evangeliet i Danmarks eneste kvindefængsel

I Påsken blev et mobilt alter indviet i Jyderup Kvindefængsel. Alteret, som skal udtrykke himmelsk lethed, kan transporteres i en kuffert på hjul. Korset og puslespilsbrikkerne, som tilsammen udgør alteret, er designet sådan, at hver brik fortæller en del af evangeliet

Kunstneren Kamilla Hector blev inspireret af et bibelvers, da hun havde lavet sit "NYT-alter" til kvindefængslet i Jyderup . Verset lyder: "Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til."

Af Lisbeth Møller Uhd Jepsen

Kamilla Hector står bag værket, som hun kalder NYT-alter. Inspirationen til navnet, fik hun, da hun stod og kiggede på det færdige resultat. Dette skriftsted kom op i hendes tanker: "Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til."

Kamilla Hector er uddannet som industriel designer og produktmanager samt markedsøkonom og underviser på en kristen friskole. Før arbejdet med alteret til kvindefænglet i Jyderup designede hun et"BRIK-alter" til Ellebæk Fængsel på Østsjælland.

Hun debuterede som kunstner i 2009, mens hun var studerende på designskolen TEKO i Herning. Sammen med en medstuderende vandt hun designkonkurrencen 'Den gyldne pelsnål'. Konkurrencen handlede om konceptudvikling til minkbranchen. Nytænkning var altså et af konkurrencekravene.

Når Kamilla taler om nytænkning, lyser øjnene og ansigtet op i et stort smil. Passionen og begejstringen er ikke til at tage fejl af.

Kamilla er 41 år og mor til to drenge på henholdsvis 7 og 4 år. Hun er gift med Markus, og familien bor i Aakirkeby på Bornholm, hvor de er en aktiv del af Nexø Kirke. Udover at være kunstner arbejder Kamilla som lærer på den kristne friskole Davidskolen, hvor hun primært underviser i dansk og billedkunst.

Kamilla afsluttede uddannelsen som industriel designer og produktmanager i 2010, inden da havde hun taget en uddannelse som markedsøkonom. Som kunstner drager hun fordel af begge uddannelser.

Det er ikke første gang, Kamilla laver et alter til et fængsel. I forbindelse med designkonkurrencen 'Den gyldne pelsnål' netværkede Kamilla med andre kunstnere. Det var en af disse kunstnere, som anbefalede hende som designer af et alter til Ellebæk Fængsel på Østsjælland.

I processen med dette kunstværk, som hun kalder BRIK-alter, fik Kamilla ideen med puslespilsbrikker.

"Projektet startede i 2018 og varede knap tre år. Jeg lærte rigtig meget i samarbejdet med præsten, og når jeg ser tilbage på processen er det med dyb taknemmelighed og glæde."

Arbejder i alle materialer

Altrene i de to fængsler er designet i vidt forskellige materialer. I Ellebæk er alteret lavet af asketræ, stål og keramik, og i Jyderup er alteret designet i plexiglas og stål. Fælles for altrene er symbolikken med puslespilsbrikker.

For Kamilla er brikkerne en klar og universel måde at udtrykke, at hvert enkelt menneske både er unikt og en del af en større helhed; Guds store billede. Det er en symbolik, som er forståelig på tværs af kultur- eller religionsbaggrund.

Efter en proces på knap fem år med barsel, corona og sygdom undervejs blev alteret færdigt i foråret 2025.

Indvielsen af det lette, farverige alter med prægninger i brikkerne fandt sted den 10. april. Når plexiglasset er i samspil med lyset, kan man se forskellige lag i prægningen, hvert lag og hvert symbol forkynder en del af sandheden i Guds ord.

"Noget af det første, jeg gør i processen, er at have en samtale med præsten om opgaven. Hvilke behov er der, hvilke udfordringer er der, og hvad har præsten gjort sig af tanker. Jeg kan arbejde i alle materialer og er taknemmelig for og afhængig af de samarbejdspartnere, jeg har haft i projekterne.

I samarbejdet om NYT-alter stolede jeg på, at både maskinfabrikken, som skar brikkerne, og smedeværkstedet, som fremstillede prototyper og tog sig af smedearbejdet, kunne deres håndværk."

Hvilke behov er der?

47-årige Mette Kruse Andersen er sognepræst Hjembæk-Svinninge sogn i Holbæk provsti og fængselspræst i Jyderup Fængsel. Det er Danmarks eneste kvindefængsel, og det består af en arrest, et åbent fængsel og et lukket fængsel.

I det åbne fængsel er der en kirke, men fordi afdelingerne er hermetisk lukket, fik Mette Kruse Andersen ideen om et alter til den lukkede afdeling.

Hun ønskede sig en udefrakommende kunstner, som kunne lave et alter til et mindre multirum, der også fungerer som bibliotek og møderum.

Det var væsentligt for Mette, at alteret udstrålede himmelsk lethed. En lethed, der også indebar et let materiale, som hun kunne transportere i fængslet og til og fra fængslet.

"Kamilla og jeg har haft et godt og frugtbart samarbejde i de år, vi har arbejdet på alteret. Det har været en lang proces, men nu er vi i mål, og det var ventetiden værd," siger Mette smilende.

For Kamilla er brikkerne en klar og universel måde at udtrykke, at hvert enkelt menneske både er unikt og en del af en større helhed; Guds store billede.

Et samlingspunkt

Mette forventer, at alteret bliver et samlingspunkt, som menigheden kigger på. Allerede til de tre første gudstjenester har hun bemærket, at blikkene drages til alteret.

Hun bliver også selv glad af at kigge på alteret. "Man kan næsten ikke andet end at blive glad af at kigge på det," siger hun smilende og fortsætter: "Kunst kan noget, og jeg synes, det er svært at beskrive, hvad det gør ved mig at se på alteret. Men det indgyder håb i mig, og derfor tænker jeg også, at det indgyder håb i andre. Man kan sidde og kigge på alteret uden at gøre andet end bare at se og nyde det, man ser."

Hun fortæller, at fængslet og det at være der kan virke deprimerende og dystert. Mange af dem, som er i fængslet kæmper med at få noget positivt ind i deres hverdag. Alteret kan med de smukke farver og refleksioner af lyset bringe optimisme. Samtidig kan de kristne symbolikker i brikkerne medvirke til mange dybe samtaler. Allerede nu har Mette set, at samtalerne omkring alteret bliver mere kunstprægede.

"Jeg tror, at alteret er med til at løfte mennesker, ikke kun at løfte stemninger, men mennesker. Kunst kan næsten vække følelser i os, og jeg nyder selv at se på kunst. Noget kunst er indtryk, som man kan iagttage og bare nyde."

De første to indvielsesgudstjenester handlede om håb, og Mette læste blandt andet en fortælling af en amerikansk psykolog, som siger: "Håbet er som en regnbue, et prisme i vores sind."

"Jeg synes, det er en smuk formulering, som også beskriver noget af det, alteret udtrykker," siger Mette.

Projektet er lykkedes, fordi Mette fik fondsmidler blandt andet fra Ole Kirks fond.

Hun fortæller, at det er første gang, hun har lavet fondsansøgninger, men at Ole Kirks Fond var en stor og tålmodig støtte i projektet, selvom hun ikke altid kunne give dem budgetterne i tide.

"Uden dem var projektet ikke blevet til noget, og jeg har givet dem en stor tak for deres bidrag."

Gudstjenesterne i fængslet er mere dynamiske og dialogprægede. Mette bruger ikke manuskript, når hun prædiker i fængslet, og hun tænker, at den mere frie form også er med til at lægge op til dialog. Fremadrettet vil hun også inddrage det farverige alter og prægningerne i alteret i dialogerne.

Alterets fod er korsets fod af metal og derudover er der fem brikker. Til kunstværket hører også to lysestager, som hver består af to brikker. Prægningerne er blandt andet livets træ, et spirende frø og den tomme grav. Hver brik i alteret er præget med symbolik, der tager afsæt i skriftsteder fra Bibelen.

Der er typisk 10-14 deltagere til en gudstjeneste i det lukkede fængslet. Det er det yngste åbne fængsel i Danmark og blev taget i brug i 1988, hvor der var 109 pladser.

I oktober 2021 blev det indviet som kvindefængsel.

Der er i alt 143 pladser, hvoraf 58 er i arresten. Der er 45 åbne pladser og 40 lukkede pladser. Ønsker man at se mere fra fængslet, kan man på DR følge med i serien 'Kvindefængslet'.

Godt sagt:

"De øjeblikke i mit liv, hvor troen har forekommet mig stærkest, har været de øjeblikke, hvor Gud selv var det helt centrale mål for min tanke."

(C.S. Lewis, "Om kærlighed")

Generalsekretær og grundlægger af Mission10Forty, Kim Hartzner, Holte, fortæller her om en oplevelse fra sin tid som leder af hjælpeorganisationen Mission Øst.

Kim manglede 11 millioner kr. til et nødhjælpsprojekt - det ordnede Gud

Det største mirakel nogensinde var for 20 år siden, hvor vi havde indsamlet 2½ millioner kroner til et projekt, hvor vi skulle bygge en kirke om nede i Bulgarien til et stort socialcenter og kirke, hvor renoveringen beløb sig til mange millioner kroner.

Pludselig sprang de fra, som havde lavet en aftale med os omkring det projekt. Så jeg stod med risikoen for, at jeg skulle lukke det helt ned, og det var katastrofalt.

Jeg tog afsted til USA efter et råd fra en ven, som fortalte om en kontakt i kirken; dette var om torsdagen.

Om lørdagen sad jeg i et fly. Jeg ringede hjem til min far og sagde, at jeg bare havde tænkt mig at gå op i bjergene for at bede og meditere og tænke over, hvordan vi kunne komme videre.

Så sagde min far, "Du skal gå i kirke." Så jeg gik over på den anden side af gaden, der er jo masser af kirker i sydstaterne. Jeg gik ind i en tilfældig kirke og satte mig ned på en af de bagerste bænkerækker.

Jeg vender mig om og kigger ind i øjnene på en mand, som jeg fortæller, at jeg kommer fra Danmark.

Så siger han, "Kender du Rene og Ruth Hartzner?"

"Det er min mor og far."

Det viser sig, at han havde været i mine forældres sommerhus, da jeg var ti år. Jeg kunne huske ham. Han var en del af Jesus-folket, der kom til Elim i København dengang i halvfjerdserne.

Det endte så med, at han ringede til sin fætter og sagde, "Ham Kim, han er god nok." Det endte med, at moderkirken forpligtede sig for at give resten af pengene, og at de gav op mod 11 millioner kroner, ud af i alt 14 millioner kroner.

Hvis det ikke var sket på det her møde, så er jeg sikker på, at vi aldrig havde fået den her aftale i stand og fået de mange penge. Så havde vi ikke eksisteret i dag.

Det anser jeg som et kæmpe mirakel, at Gud lod mig møde en mand, som sad på en af de bagerste bænkerækker i en kirke ud af en masse kirker i en sydstat i Amerika.

"Gudsoplevelser" findes som videoer på Udfordringens hjemmeside og facebookside. De er optaget af filmfotograf Per Bracher. Bogen 117 Gudsoplevelser kan købes på Udfordringens webshop hosianna.dk.

KLUMME

Set fra den gamle præstegård:

Nøglerne til himmerigets port

I skrivende stund venter vi på at få at vide, hvem der bliver den næste pave. Det kan næppe komme bag på denne avis' læsere, at mit navn er blevet nævnt af en lang række personer i denne forbindelse. I hvert fald af mindst to personer ud over min mor. Det er klart, at en sådan massiv opbakning giver én et stærkt mandat til at bringe sig selv i spil til det betroede kirkelige embede.

Tænk, hvilken ære det vil være at sætte sig på pavestolen med den såkaldte "nøglemagt" til at åbne og lukke i sine hænder.

Indtil forleden dag var jeg da også klar til at give den et skud og sende en ansøgning afsted, men så led mine klerikale ambitioner og min selvtillid et alvorligt knæk. Sagen var den, at jeg skulle lede en gudstjeneste med altergang uden for kirken og derfor havde brug for at medbringe kirkens ekstra nadversæt (fra 1700-tallet), som står forsvarligt låst inde i det store skud-, bombe- og brandsikre skab i præstegården. Men væk var nøglen!

Jeg piskede præstegården rundt for at finde nøglen, og det lykkedes mig at stresse både min hustru og mig selv til punktet lige før mentalt sammenbrud. I mit indre så jeg alle mine forgængere, der har beboet denne præstegård i de sidste tre til fire hundrede år, rotere i deres grave af skam over den skødesløshed, hvormed den nye præst i embedet forvaltede kirkens ejendom. Men lige lidt hjalp det. Jeg indså, at jeg ikke kunne finde nøglen og måtte finde en anden løsning med altergangen.

For at bringe mit limbiske system i ro besluttede jeg mig for at tage et varmt bad til alles glæde og forsøgte at trøste mig selv og min kone med ordene: "Nå, det er da godt, at det ikke var nøglerne til himmerigets port, jeg har mistet."

Bag min ryg hørte jeg min kone halvhøjt kommentere: "Nå, ja, men du er jo trods alt heller ikke Sankt Peter."

Jeg kan berolige avisens læsere (og mit menighedsråd) med, at få dage efter fik vi indsat en ny lås i skabet helt gratis af Lars fra kirken. Manden, der nu bærer navnet Låse-Lars. Det tog ham få minutter, hvor han med kirurgisk præcision og roligt gemyt fik skiftet låsen og pædagogisk instrueret mig i, hvordan man bedst "opbevarer" nøgler fremadrettet. Alt sammen på rekordtid, inden jeg kunne nå at stave til Vatikanstat.

Min selvtillid har lidt et knæk, men jeg glæder mig trods alt over, at det ikke er mig, der holder nøglerne til himmerigets port, men at nøglerne ligger i hænderne på kirkens herre og frelser – Jesus Kristus. Hvad angår pave-embedet, er jeg ikke længere i spil og har heller forslag til navne på kandidater. Det skulle da lige være Låse-Lars.

Men det forbyder hans beskedenhed ham nok at sige ja til!

Af Jesper Oehlenschläger,
sogne- og arresthuspræst
ved Hillerød kirke

Prøv Udfordringen uforpligtende

Jeg vil gerne prøve den kristne ugeavis Udfordringen gratis i to måneder. Derefter får jeg et girokort for den kommende periode, som jeg kun betaler, hvis jeg vil fortsætte.

Jeg bestiller (sæt kryds): ☐ **2 måneders GRATIS prøve-abonnement***
☐ **½ år for kun 459 kr. eller** ☐ **et helt år for 849 kr.**

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr. _____ By: _____

Tlf.: _____ E-mail: _____

PS: Du kan også bestille på **mail@udfordringen.dk**
- eller på hjemmesiden **udfordringen.dk/bestil**

***Gratis prøve-abonnement gælder kun i Danmark**

POST
Sendes ufrankeret
Modtageren
betaler portoen

Udfordringen
+++ 24849 +++
7993 Sydjylland-Fyn USF B

(21/2025)

